Biz Kimiz ve Ne İstiyoruz?

Tevhid Dergisi
tarafından hazırlanmıştır.

Akide ve Menhecimiz

Tevhid Dergisi

www.tevhiddersleri.net
www.tevhiddergisi.net
info@tevhiddergisi.net

Furkan Basım ve Yayınevi Biz Kimiz ve Ne İstiyoruz?

Teknik Hazırlık **Dizgi**
H. İbrahim ABBAD

Düzeltmeler
İsmail MAHİROĞLU

Baskı **Basım Yeri**
Step Matbaacılık
Göztepe Mh. Bosna Cd. No:11
Bağcılar/İstanbul
Sertifika No: 12266

İletişim **E-posta**
info@tevhiddergisi.net

Telefon
0 545 762 15 15
0 212 515 16 01

Posta
P.K. 51 Güneşli Merkez PTT
Bağcılar/İstanbul

Merkez
Kirazlı Mh. 1. Sk. No: 21/A
Bağcılar/İstanbul

1. Baskı, 2016

ISBN 978-605-83704-0-1

بسم الله الرحمن الرحيم

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüklerinden Allah'a *(cc)* sığınırız. Allah'ın hidayet verdiğini kimse saptıramaz. O'nun saptırdığını da kimse doğru yola iletemez. Şehadet ederim ki; Allah'tan *(cc)* başka hiçbir ilâh yoktur. O, bir ve tektir, O'nun ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki; Muhammed *(sav)* Allah'ın *(cc)* kulu ve Rasûlü'dür.

"Ey iman edenler! Allah'tan nasıl korkmak gerekirse öyle korkun ve siz ancak Müslümanlar olarak can verin." [1]

"Ey insanlar! Sizi tek bir candan yaratan ve ondan da eşini var eden, her ikisinden birçok erkek ve kadın türeten Rabbinizden korkun. Kendisi adına birbirinizden dileklerde bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık bağlarını kesmekten de sakının. Şüphesiz Allah, üzerinizde tam bir gözetleyicidir." [2]

1 3/Âl-i İmran, 103
2 4/Nisa, 1

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve dosdoğru söz söyleyin. Ki O (Allah) amellerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve Rasûlü'ne itaat ederse büyük bir kurtuluşla kurtulmuş olur." [1]

Bundan sonra, şüphesiz sözlerin en güzeli Allah'ın *(cc)* kelâmı, yolların en hayırlısı Muhammed'in *(sav)* yoludur. İşlerin en kötüsü sonradan çıkarılanlardır. Her sonradan çıkarılan şey bidattir ve her bidat sapıklıktır. Her sapıklık da ateştedir.

1 33/Ahzab, 70-71

BİZ KİMİZ ve NE İSTİYORUZ?

Önsöz

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

Kıymetli okuyucu kardeşim!

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi hidayete tabi olanların üzerine olsun. Bizler Allah'ın kendilerine hidayet bahşettiği, dinine hizmete muvaffak kıldığı, günahlarından korkan ve Allah'ın *(cc)* rahmetini uman bir topluluğuz. Rabbimizin, bizleri muvaffak kıldığı Tevhid ve Sünnet daveti, O'nun lütfu sayesinde duyuldu ve yayıldı. Dile getirdiğimiz esaslar yeni değildi elbet. Adem'den *(as)* Muhammed Mustafa'ya *(sav)* kadar tüm Peygamberlerin ortak mesajıydı. Bu mesajı en gür sesimizle haykırdık.

Bu davetten bihaber milyonlar için hem mesajımız hem de bizler; davetten haberdar olanlar için ise yalnızca bizler meçhul kaldık.

Allah'ın dinine insanları davet etmeye başlamamızla, değişmez Rabbani sünnetler de işlemeye başladı. Allah'a isyan eden yöneticiler, -geçmiş tağutların hoşlanmadıkları gibi- yaklaşan azapla uyarılmaktan hoşlanmadılar. Birilerinin gerçeği onlara hatırlatması kendilerine ağır geldi ve hak ehli ile batıl ehlinin kaçınılmaz sonu olan husumet aramızda başgösterdi.

"Andolsun ki Semud'a kardeşleri Salih'i '(Sadece) Allah'a ibadet edin' diye gönderdik. Bunlar (hemen) iki fırka olup birbirleriyle çekişmeye başlayıverdiler." [1]

Önce bizleri ve davetimizi küçümsediler. Medyayı ve vakıamızın sihirbazları olan saray mollalarını üzerimize saldılar.

"(Kavmi, Nuh'a): 'Sana sıradan kimseler tabi olmuş iken sana iman mı edelim?' dediler." [2]

"(Firavun dedi ki): 'Ben, şu aşağılık olandan ve sözünü neredeyse açıklayamayandan daha hayırlı değil miyim?' " [3]

1 27/Neml, 45
2 26/Şuara, 111
3 43/Zuhruf, 52

İnsanların fıtratına hitab eden ve onları Rabblerine kulluğa davet eden bir çağrının selim fıtratlarda makes bulduğunu görünce, niyetlerimizin bozuk olduğu ve farklı amaçlar güttüğümüz yalanına sarıldılar.

"Kavminden kafir olan ileri gelenler dediler ki: 'Bu, ancak sizin gibi bir beşerdir. O, size karşı üstünlük sağlamak istiyor. Allah dileseydi elbette melekler indirirdi. Önceki atalarımızdan böyle bir şey işitmedik.' " [1]

"Firavun dedi ki: 'Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim. (Faydası olacaksa) Rabbini yardıma çağırsın! Çünkü ben onun, dininizi değiştireceğinden, yahut yeryüzünde bozgunculuk çıkaracağından korkuyorum.' " [2]

Bu davaya gönül vermiş yiğitler dünyalık hiçbir şey istemediler. İnsanların bir ömür peşinden koştuğu üniversitelerde okurken buraları terk ettiler, elde ettikleri unvanlardan sıyrıldılar. Allah'ın razı olmadığı göz kamaştıran ticaretlerini, elde edecekleri iştah kabartıcı mirasları ellerinin tersiyle ittiler. ***"Allah'a firar edin!"*** ayetinin canlı tefsiri oldular. Allah'a *(cc)* giden yolda kulluğun prangası olan tüm esaret bağlarını

1 23/Mu'minun, 24
2 40/Mümin, 26

çözdüler. Saray mollaları ve İslami parti(!) mensupları dini kullanarak zenginleşirken, bu yiğitler din adına tüm dünyalıklarını kaybettiler.

Sonra bizleri tehdit etmeye başladılar. Açıkça ***'Ya sev, ya terk et!'*** diyerek ataları olan tağutların Tevhid ehline uyguladıkları bir sünneti daha ihya ettiler.

"Kafir olanlar Peygamberlerine dediler ki: 'Kesinlikle şunu bilin, sizi ya yurdumuzdan çıkaracağız yahut dinimize döneceksiniz.' Bunun üzerine Rabbleri kendilerine şunu vahyetti: 'Biz o zalimleri muhakkak helak edeceğiz.' " [1]

Onlar kendi atalarının sünnetini ihya etti, bizler de kendi atalarımızın...

"Allah, bizi sizin dininizden kurtardıktan sonra eğer ona dönersek mutlaka Allah'a karşı yalan uydurmuş oluruz. Rabbimiz Allah'ın dilemesi olmadıkça, sizin dininize dönmemiz bizim için olacak şey değildir. Rabbimiz her şeyi ilmiyle kuşatmıştır. Biz yalnız Allah'a tevekkül ettik. Ey Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında hak ile hükmet. Çünkü sen hükmedenlerin en hayırlısısın." [2]

Aşağılama, ötekileştirme, karakter suikasti...

1 14/İbrahim, 13
2 7/A'raf, 89

Bunların hiçbirinin etki etmediğini gördüler. Nasıl etki etsin ki? Yiğitler ***'Rabbimiz Allah'tır!'*** diyerek ayağa kalkmış ve Rabbleri de kalplerine sabır ve metanet vermişti.

"(Hükümdarlarının önünde) dikilip de: 'Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir. Biz O'ndan başkasını ilah diye çağırmayız, o taktirde gerçekten son derece batıl bir söz söylemiş oluruz' dediklerinde, biz kalplerine sabır ve metanet vermiştik." [1]

Artık fiilî müdahale zamanı gelmişti. Bu davet engellenmeliydi.

"(Firavun): 'Eğer benden başka ilah edinirsen elbette seni hapsedilenlerden kılarım.' dedi." [2]

Ve hapsedildik... Ancak bir sorun vardı. Milyonları davet ettikleri ***'Demokrasi Dini'***ni fikir hürriyeti ve özgürlük olarak tanımlamışlardı. Onların batılı yayma hakkı olduğu gibi, hak ehlinin hakkı yayma özgürlüğü de olmalıydı. Tam bu noktada onlara selef olan Mekkeliler'in ***'helvadan put'*** ironisi baş gösterdi. Müşrikler helvadan put yapıyor, acıkınca da onu yiyorlardı. Evet, acıkınca ilahını yemek... Bu, Allah'ın *(cc)*

1 18/Kehf, 14
2 26/Şuara, 29

müşrikleri dünyada düşürdüğü durumdu. Dünyada bu kadar alçaltılanları acaba ahirette nasıl bir zillet ve azap bekliyordu?

Demokratlar da acıkmış ve yıllarca anlattıkları özgürlükler masalının işlerine gelmediğini görmüşlerdi.

Bizleri hapsetmeleri için bir yalan lazımdı. ***'El-Kaide'*** dediler... Ne de olsa Silahlı Terör Örgütlerinin(!) cezalandırılmasına yasaları müsaade ediyordu. Tutmadı. Çünkü sağır sultan bile bizlerin El-Kaide olmadığımızı, Kaide'nin itikadını ve menhecini benimsemediğimizi, işgal beldelerinin dışına taşan askerî eylemlerini tasvip etmediğimizi biliyordu.

Rabbimizin dilemesiyle bir yılın sonunda tüm kardeşlerimiz serbest bırakıldı. Yıl; 2008-2009.

Tağutların zindanlarından çıktıktan sonra kaldığımız yerden daha azimle, yakinimiz artmış bir şekilde yola devam ettik. Hamd ve minnet Allah'adır.

İki yıl sonra tekrar saldırıya geçtiler. *'Sizler insanlara dinin bir kısmını anlatıyorsunuz.* ***Bizim vazifemiz****, sizlerin insanları zehirlemesine engel olmak ve sizin anlatmadığınız, İslam'ın ılımlı yönünü insanlara*

anlatmaktır.' dediler. Halen Silivri Cezaevi'nde ***'vatan hainliği'*** suçlamasıyla tutuklu bulunan beyefendi(!)nin bu sözleri, operasyonların yapılış amacını özetler gibiydi. Tekrar hapsedildik. İki yıl sonunda tutuklu kardeşimiz kalmadı. Yıl; 2011-2013.

Özgürlüğümüze kavuşunca Rabbimizin yeni lütuf ve imkânlarıyla daha gür sesle ve daha geniş kitlelere hitap ettik. Davetimiz Türkiye sınırlarını aştı. Derslerimiz ve yayınlarımız Türkçe dışında bir çok yabancı dile çevrildi. Bu defa fazla olmuştuk! Yerel tağutları rahatsız ettiğimiz gibi, küresel tağutlar da bu davetten rahatsızdı artık. Dünya basınında Hoca'mız ve davetimizle ilgili haberler yapılmaya başlandı. İçimizdeki yabancılar bu haberleri efendinin marabalarına talimatı olarak kabul edip, yönetimin operasyon yapma zaruretini dillendirmeye başladı.

Dokuz ay geçmemişti ki özgürlüğümüz yine elimizden alındı. Önce ***'IŞİD'*** dediler. Ülke gündemini günlerce bu etiket ile meşgul ettiler. Ama ***'El-Kaide'*** diyerek tutukladılar. Tutuklama memuru gibi muamele eden hakimler, iki isimle de tutuklamanın mümkün olmadığı kanaatine varınca ***'Silahlı Terör Örgütü(!)'*** dediler. Hiç

silahı olmamasına rağmen silahlı terör örgütü olma garabetini de yaşamış olduk. Bir emniyet komiserinin söylediğini hatırladık: ***'Sizin silahınız yok ama fikirleriniz silahtan daha tehlikeli.'*** (Yıl; 2014.)

Dokuz ay içinde dosyada tutuklu kardeşimiz kalmadı. Serbest kalan kardeşlerimiz aynı noktadan ***'Bismillah'*** diyerek görev ve hizmetlerine döndüler. Sekiz ay geçmedi ki yeni bir operasyon daha oldu... Bir hafta boyunca ***'IŞİD Operasyonu'*** diyerek kamuoyunu aldattılar. Bizleri ***'El-Kaide'*** diyerek tutuklayıp, ara mahkemelerde ***'Silahlı Terör Örgütü(!)'*** yaptılar. Sonra tekrar IŞİD olduğumuza kanaat ettiler(!). Devletin istihbarat kurumları mahkemenin talebi üzerine rapor yazdı. Bizlerin IŞİD olmadığını hatta IŞİD'e mesafeli bir yapı olduğumuzu belirttiler. Demokratlar ikna olmadı. Demokrasi helvasından yemeye devam ettiler. Tutuklanmamıza gerekçe gösterilen bayram hutbesinde silahlarımızın ve bombalarımızın olmadığını, eylem planlarına değil davet planlarına sahip olduğumuzu en açık bir şekilde belirtmiştik oysa. *'Türkiye Cumhuriyetini tağuti bir rejim olarak görüyor musunuz?', 'Neden Diyanet'e bağlı camilerde namaz kılmıyorsunuz?', 'Atatürk'e put dediniz mi?', 'Oy kullanmak şirk*

midir?' tarzında sorular neyin silah olarak algılandığını göstermesi açısından anlamlıdır. Hoca'mız ve Müslüman kardeşlerimiz hâlâ tutuklu. Yıl; 2015.

Allah'a hamd olsun, bu operasyonlar davetimizin yayılmasına, sayımızın artmasına, saflarımızın kenetlenmesine ve yeni hizmet alanlarına muvaffak olmamıza vesile oldu.

Zihinlerde oluşan soru büyüdü: ***'Kimdi bunlar ve ne istiyorlardı?'*** Herkes bir şeyler söyledi. Sevenlerin sevgisi her geçen gün arttığı gibi, Tevhid ve Sünnet davetinden rahatsız olanların kinleri dillerine yansıdı, içlerinde gizledikleri ise çok daha büyüktür…

Bu davete gönül verenlerin gönlüne şifa olması adına bir hatırlatma, merak edip araştıranların zihinlerindeki sorulara samimi ve apaçık bir cevap, bu davetin düşmanlarına yılmadığımızı ve canımız olduğu sürece en gür sesimizle bu davayı haykıracağımızı müjdelemek adına bu tanıtım metnini hazırladık.

Akide ve menhecimizi, gündemdeki tartışmalı meselelere bakışımızı sizlere sunmaya çalıştık. Bir tanıtım metni olması hasebiyle kısa ve

öz olmasına gayret ettik. Zikredilen maddelerin tafsilatını bulabileceğiniz kaynakları ve cemaatimizin çalışmalarını dipnotta belirttik.

Sizleri Allah'a emanet ediyor ve Rabbimizin hidayetimizi arttırmasını temenni ediyoruz.

AKİDEMİZ
İNANCIMIZ

1. İman; Allah'a, Rasûllerine, meleklerine, kitaplarına, ahiret gününe, kaderin, hayrın ve şerrin Allah'tan olduğuna inanmaktır.

"O Peygamber, kendisine Rabbinden indirilene iman etti müminler de. Onların her biri, Allah'a, O'nun meleklerine, kitaplarına, Peygamberlerine inandı. Peygamberlerinden hiçbirini diğerinden ayırmayız (derler). Ve: '(Rabbimiz,) dinledik, itaat ettik. Rabbimiz senden mağfiret dileriz ve dönüş ancak sanadır.' dediler." [1]

"...İman; Allah'a, meleklerine, Rasûllerine, kitaplarına, ahiret gününe, kaderin hayrına ve şerrine inanmandır..." [2]

1 2/Bakara, 285
2 Müslim, 8

2. İman esasları bir bütündür. Bunların tamamına inanıp birini inkar eden ile tamamını reddeden arasında fark yoktur. Allah *(cc)* sadece Cibril'e düşmanlık eden Yahudilerin tutumunu dahi, tüm iman esaslarına düşmanlık olarak kabul etmiştir.

"De ki: 'Kim Cebrail'e düşman ise muhakkak ki O (Allah), onu (Kur'an'ı) Allah'ın izniyle kalbine önündekini doğrulayıcı, müminlere de hidayet ve müjde olmak üzere indirmiştir.' Kim Allah'a, meleklerine, Peygamberlerine, Cebrail ve Mikail'e düşman olursa, şüphesiz Allah, o kafirlerin düşmanıdır." [1]

"Şüphe yok ki Allah'ı ve Peygamberlerini inkar ederek kafir olanlar, bir de Allah ve Peygamberlerinin arasını ayırmak isteyenler ve: 'Kimine inanırız, kimini inkar ederiz,' diyenler, böylece bunun (küfür ile imanın) arasında bir yol tutmaya yeltenenler; işte onlar gerçek kafirlerin ta kendileridirler. Biz o kafirlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır." [2]

Herhangi bir Peygamberi, kitabı ya da meleği inkar eden kimse, tüm iman esaslarını inkar etmiş gibidir.

---

1 2/Bakara, 97-98

2 4/Nisa, 150-151

3. Allah'a iman üç ana esas üzere kuruludur:

a. Uluhiyet Tevhidi: İlah; kendisine ibadet edilendir. Uluhiyet tevhidi; kulun ibadet cinsinden olan fiillerini sadece Allah'a yapması, hiçbir şeyi O'na ortak/şirk koşmamasıdır. İbadet cinsinden olan dua, adak, namaz, tavaf ve yasa yapma hakkının verilmesi gibi amellerden birini dahi Allah *(cc)* dışında bir varlığa, şahsa ya da kuruma veren, onu, Allah'ın dışında ilah edinmiştir.

"De ki: 'Hiç şüphesiz Rabbim beni dosdoğru bir yola, dimdik ayakta duran bir dine, muvahhid olan İbrahim'in dinine iletti. O, müşriklerden olmadı.' De ki: 'Şüphesiz benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir. O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum. Ve ben Müslümanların ilkiyim.' " [1]

"...Hüküm ancak Allah'ındır. O, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretti. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler." [2] [3]

1 6/En'am, 161-163
2 12/Yusuf, 40
3 Uluhiyet Tevhidi'ne dair, Cemaatimizin şu çalışmalarına bakabilirsiniz:
Akaid Dersleri 4. Baskı, Furkan Basım ve Yayınevi syf: 17.
İmanın Esasları 3. Ders, http://tevhiddersleri.net/video/3-uluhiyet-tevhidi/525

b. Rububiyet Tevhidi: Rabb; yaratan, düzenleyen, sahip olan ve terbiye eden demektir. Rububiyet tevhidi, Allah'ı fiillerinde birlemek ve O'nun *(cc)* yaptıklarına O'ndan başkasının güç yetiremeyeceğine inanmaktır.

"De ki: 'Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Yahut o gözlere ve kulaklara malik olan kimdir? Ölüden diriyi çıkaran, diriden ölüyü çıkaran kimdir? İşleri yerli yerince kim yönetiyor?' Hemen 'Allah' diyecekler." De ki: 'O hâlde (O'na şirk koşmaktan) korkmaz mısınız?' " [1]

"Şüphesiz, Rabbiniz o Allah'tır ki gökleri ve yeri altı günde yarattı. Sonra Arş'a istiva etti. Geceyi durmadan kovaladığı gündüze bürür O. Güneş'i, ay'ı ve yıldızları emriyle buyruğuna tabi olarak yaratan O'dur. İyi bilin ki yaratma da emretme de yalnız O'nundur. Âlemlerin Rabbi olan Allah'ın şanı ne yücedir!" [2]

Allah *(cc)* âlemlerin Rabbi yani terbiye edicisidir. O, yarattıklarını iki şekilde terbiye eder:

• Koymuş olduğu kevnî kurallarla kainatı düzenler ve karışıklık çıkmasını engeller. Güneşin doğması ve batması, gecenin gündüzü

1 10/Yunus, 31-32
2 7/A'raf, 54

takip etmesi, gök cisimlerinin bir yörüngede hareket etmesi bu kurallar dahilindedir. Allah *(cc)* bu düzeni iptal ettiği gün dünyanın sonu, yani kıyametin başlangıcıdır.

- İndirdiği hükümler ile yani anayasa olan Kur'an ve şeriatla insanı ve toplumu terbiye edip düzenler. İnsanların bu düzeni terk edip, cahil, zalim, unutkan ve hevasına düşkün beşerin yaptığı kanunlara tabi olması; toplumsal kıyamet olarak isimlendirebileceğimiz anarşi, kaos, mal ve can emniyetinin ortadan kalkması demektir.

Allah'ın dışında bir merciye terbiye hakkı tanıyan ya da kendini terbiyeci kabul edenler, Allah'ın dışında rabler edinmişlerdir.

Bunun en açık hâli; Allah'ın kanunlarını değiştiren ve O'nun helallerine haram, haramlarına helal diyen din adamlarının tutumuna sessiz kalan ve hayatlarını onlara göre düzenleyen ehl-i kitaptır. Allah *(cc)* şöyle buyurur:

"Onlar Allah'ı bırakıp alimlerini, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i rabler edindiler. Halbuki onlar bir tek ilaha ibadet etmekten başkasıyla emrolunmamışlardı. O'ndan başka ilah yoktur.

O, bunların ortak/şirk koştukları her şeyden münezzehtir." [1] [2]

c. İsim ve Sıfat Tevhidi: Yüce Allah'ın *(cc)* Kur'an ve Sünnet'te kendisini tanıttığı gibi O'nu tanımak ve sıfatlarında O'nu birlemektir.

Allah *(cc)* gaybtır. Kulların O'nu görmesi ya da akılla idrak etmesi olanaksızdır. O'nu *(cc)* tanımanın tek yolu, Kitap ve Sünnet'te varid olan tanıtıcı naslara iman edip teslim olmaktır.

Kur'an ve Sünnet'te sabit olan tüm sıfatlara iman eder, bunları akla arzetmez, tevil ve tahrif yoluna sapmaz ve aklî bir takım önermelere uymadığı gerekçesiyle inkar etmeyiz.

"...Rahman arşa istiva etti..." [3]

"...Yahudiler dedi ki: 'Allah'ın eli bağlıdır'. Elleri bağlandı ve bu söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Bilakis O'nun iki eli de açıktır." [4]

"...Allah onlara kızdı, lanet etti ve onlara cehennemi hazırladı." [5]

---

1 9/Tevbe, 31

2 Rububiyet Tevhidi'ne dair, Cemaatimizin şu çalışmalarına bakabilirsiniz:
Akaid Dersleri 4. Baskı, Furkan Basım ve Yayınevi syf: 37-40.
İman Esasları 2. Ders, http://tevhiddersleri.net/video/2-rububiyet-tevhidi/524

3 20/Taha, 5

4 5/Maide, 64

5 48/Fetih, 6

"...Tüm fazilet Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir." [1]

"Allah'ın eli onların elinin üzerindedir..." [2]

Bu naslara iman eder, kelimelerin delalet ettiği manaları tasdik ederiz. Rabbimizin sıfatlarının O'nun şanına yakışır bir şekilde olduğuna, insan aklının O'nun sıfatlarını ve keyfiyetini idrak edemeyeceğine inanırız. Mutlak kemal sıfatlar Allah'a ait olduğu gibi tüm eksiklik ve noksanlıklardan Rabbimizi tenzih ederiz.

"...Hiçbir şey O'nun benzeri değildir. O, işiten ve görendir." [3]

"...Kimse de O'nun dengi değildir." [4]

"...Göklerde ve yerlerde en yüce sıfatlar yalnız O'nundur." [5]

Allah'ın *(cc)* bazı sıfatlarını kulların sıfatları ile kıyaslayıp reddetmek, Yahudilerin başlattığı bir sünnettir. Allah *(cc)* şöyle buyurur:

"Allah'a güzel bir ödünç verecek olan kimdir?

1 57/Hadid, 29
2 48/Fetih, 10
3 42/Şura, 11
4 112/İhlas, 4
5 30/Rum, 27

Allah da o verdiğini ona pek çok kat arttırsın. Allah daraltır, genişletir. Siz yalnız O'na döndürüleceksiniz." [1]

Bu ayeti duyan Yahudiler, ***'Allah fakir mi ki bizden para/ödünç istiyor?'*** diyerek itiraz ettiler. Bunun üzerine Rabbimiz şu ayetleri indirdi:

"Andolsun Allah: 'Muhakkak Allah fakirdir ve biz zenginiz.' diyenlerin sözlerini işitmiştir. Onların o sözlerini ve haksız yere Peygamber öldürmelerini yazacağız. Ve (onlara): 'O yakıcı azabı tadınız' diyeceğiz!" [2]

Yahudilerin bu sünneti, filozoflardan etkilenen kelamcılar eliyle İslam'a sokulmuş ve Allah'ı tanıtan ayetler aklî bir süzgece tabi tutulmuştur. Bir kısmı bu sıfatları inkar edip küfre sapmış, bir diğer grup bunları tevil edip akıllarına uygun manalara yormuş ve Sünnet yolundan sapıp bidat ehli olmuşlardır.[3]

1 2/Bakara, 245
2 3/Âl-i İmran, 181
3 İsim ve Sıfat Tevhidi'ne dair, Cemaatimizin şu çalışmalarına bakabilirsiniz:
Akaid Dersleri 4. Baskı, Furkan Basım ve Yayınevi syf: 41-51.
İman Esasları 4. Ders:
http://tevhiddersleri.net/video/4-isim-ve-sifat-tevhidi/526,
Veciz Kitabı Şerhi 12-13-14-15. Dersler:
http://tevhiddersleri.net/video/12-birinci-rukun-allah_a-iman-isim-ve-sifat-tevhidi-birinci-bolum/589
http://tevhiddersleri.net/video/13-birinci-rukun-allah_a-iman-isim-ve-sifat-tevhidi-ikinci-bolum/590
http://tevhiddersleri.net/video/14-birinci-rukun-allah_a-iman-isim-ve-sifat-

4. Bir dine müntesip olmak insanı o dinin ehlinden kılmaz. Kişi intisab ettiği dinin aslını/özünü, inanç ve amel olarak yaşamadıkça, intisabı kendi aleyhinde hüccet olur.

Yahudi, Hristiyan ve Mekkeli müşrikler kendilerini İbrahim'e *(as)* nispet ediyorlardı. Ancak İbrahim'in milletinin özünü hayatlarında bulundurmadıkları için bu nispetleri iddiadan öteye geçmedi.

"İbrahim bir Yahudi değildi, bir Hristiyan da değildi. Fakat o, Hanif bir Müslümandı, o, müşriklerden de değildi. Şüphesiz insanlar arasında İbrahim'e en yakın olanlar, elbette ona uyanlarla, şu Peygamber ve (ona) iman edenlerdir. Allah müminlerin velisidir." [1]

5. İslam dininin aslı, Kelime-i Tevhid'in içinde kodlanmış ve Adem'den *(as)* Muhammed'e *(sav)* tüm Peygamberlerin ortak çağrısı bu olmuştur.

"Senden önce gönderdiğimiz her bir Peygambere mutlaka şunu vahyederdik: 'Benden başka ilah yoktur. O hâlde yalnız bana ibadet edin.' " [2]

---

tevhidi-ucuncu-bolum/591
http://tevhiddersleri.net/video/15-birinci-rukun-allah_a-iman-isim-ve-sifat-tevhidi-dorduncu-bolum/592

1 3/Âl-i İmran 67-68

2 21/Enbiya, 25

Peygamberlerin daveti ve bu kelimeyi kavimlerine nasıl sunduklarına bakarsak İslam'ın özü anlaşılmış olur.

"Ansolsun ki biz her ümmet arasında: 'Allah'a ibadet edin ve tağuttan kaçının!' diye bir Peygamber göndermişizdir. Allah içlerinden kimine hidayet verdi, kiminin aleyhine olmak üzere sapıklık hak oldu." [1]

"Hani İbrahim babasına ve kavmine: 'Muhakkak ben, sizin ibadet etmekte olduğunuz şeylerden uzağım.' demişti. 'Ancak beni yaratan müstesna. Gerçekten O, beni hidayete kavuşturacaktır.' Böylece onu -belki tekrar dönecekler diye- kendisinden sonra gelecekler arasında kalacak bir kelime[2] kıldı." [3]

"Dinde zorlama yoktur. Gerçekten iman ile küfür apaçık meydana çıkmıştır. Kim tağutu inkar eder ve Allah'a iman ederse o muhakkak, kopması mümkün olmayan sapa sağlam bir kulpa[4] (Kur'an'a, İslam'a) yapışmış olur. Allah işitendir, bilendir." [5]

1 16/Nahl, 36
2 Allah (cc), İbrahim'in (as) kavmine söylediği bu sözleri onun akabinde Kelime-i Tevhid olarak insanlara bırakmıştır.
3 43/Zuhruf, 26-28
4 Kopması mümkün olmayan kulp, Kelime-i Tevhid ve İslam'dır.
5 2/Bakara, 256

Meşhur Cibril hadisinde Allah Rasûlü *(sav)*: *"İslam; Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in O'nun elçisi olduğuna şahitlik etmen, namazı kılman, zekatı vermen, Ramazan orucunu tutman ve güç yetirdiğin taktirde hac yapmandır..."* [1] buyurur.

Hadisin bir rivayetinde: *"...İslam; yalnızca Allah'a ibadet edip, hiçbir şeyi O'na ortak/şirk koşmamandır. Namazı kılman..."* [2] şeklinde geçer.

Benzer bir uslübu; *"İslam beş şey üzere bina edilmiştir. Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın kulu ve rasûlü olduğuna şahitlik etmek, namazı kılmak..."* [3] hadisinde de görmekteyiz.

Hadisin diğer rivayetleri de şöyledir;

"...İslam beş şey üzere bina edilmiştir: Allah'ı birlemek..." [4]

"...İslam beş şey üzere bina edilmiştir: Allah'a ibadet edilip, O'nun dışında ibadet edilenlerin reddedilmesi..." [5]

Bu nasların farklı varyantları vardır. Ancak biz hepsini bir araya getirdiğimizde anlıyoruz

1 Müslim, 8
2 Buhari, 50
3 Buhari, 8; Müslim, 19
4 Müslim
5 Müslim

ki; tüm Rasûllerin dini olan ve Allah'ın yanında başkasının asla kabul edilmeyeceği İslam, şu esas ve asıllardan oluşmaktadır:

a. Allah'ın ibadette birlenmesi

b. Hiçbir şeyin Allah'a ortak/şirk koşulmaması

c. Allah'ın dışında ibadet edilen tağutların reddedilmesi

Bu asılları yerine getirmeyen insanların sadece İslam'a girişin sembolü olan Kelime-i Tevhid'i dillendirmeleri onlara fayda sağlamaz.[1]

6. Bütün bu maddelerin kendisinde hayat bulduğu sure, Kafirun Suresi'dir.

"De ki: 'Ey kafirler! Ben sizin ibadet etmekte olduklarınıza tapmam. Siz de benim ibadet ettiğime tapanlar değilsiniz. Sizin ibadet ettiklerinize tapacak da değilim. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet edecek değisiniz. (Artık) sizin dininiz sizin olsun, benim dinim de benim.' " [2]

1 Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmalarına bakabilirsiniz:
Tevhid Müdafaası 5 ve 6. dersler:
http://tevhiddersleri.net/video/5-islam_in-tanimi--1--sadece-allah_a-ibadet-etmek-ve-o_na-hicbir-seyi-ortak-kosmamak/1099
http://tevhiddersleri.net/video/6-islam_in-tanimi--2--tagutu-reddetmek-ve-ondan-ictinab-etmek/1100

2 109/Kafirun, 1-6

"Peygamber'le beraber bir yolculuğa çıktım. Rasûl, bir adamın Kafirun Suresini okuduğunu duydu. 'Bu adam şirkten beri olmuştur.' dedi." [1]

Allah Rasûlü *(sav)*: *"Seni getiren şey nedir? diye sordu. Dedim: 'Bana yatarken okuyacağım bir şey söyle.' Dedi ki (sav): 'Yatağa girdiğinde Kafirun Suresini oku. Onun üzerine uyu, o şirkten beraattir.' "* [2]

Kafirun Suresi şirkten beraattir. Şirkten beraat, İslam'a girişin; imanına şirk bulaştırmamak ise, İslam dairesinde kalmanın şartıdır.

"İman edenler ve imanlarına da zulüm (şirk) karıştırmayanlara gelince; işte onlaradır güvenlik ve onlardır hidayete ermiş olanlar." [3]

"Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu ki: 'Eğer şirk koşarsan, andolsun ki amelin boşa çıkar ve muhakkak zarar edenlerden olursun.' " [4]

Şirkten beraat olan Kafirun Suresi şu maddeleri içermektedir:

- Müşriklerin tekfir edilmesi

1 Müsned, 16605
2 Ebu Davud, 5055; Tirmizi, 3403.
3 6/En'am, 82
4 39/Zümer, 65

• Onların (müşriklerin) ibadet ettikleri ilahların ve bu ilahlara sunulan ibadetlerinin batıl olduğuna itikad etmek

• Onlarla aynı ilaha ibadet etmediğimizin beyanı

• Üzerinde bulundukları, içine şirk bulaştırılmış din ile İslam'ın ayrı şeyler olduğuna vurgu ve dinlerinden beri olma

7. Hakimiyet Allah'ındır. Yaratan, rızık veren, mülkü elinde bulunduran Allah *(cc)*; insanlara kanun yapan, helal-haram belirleyen tek merciidir. Hakimiyet/egemenlik kayıtsız şartsız Allah'ındır.

Hakimiyetin Allah'a ait oluşu dört asıl üzere bina edilmiştir:

a. Hakimiyet Allah'a aittir ilkesine itikad etmek.

"...Hüküm yalnızca Allah'a aittir. O, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretti. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler." [1]

"...O, kimseyi hükmüne ortak yapmaz." [2]

1 12/Yusuf, 40
2 18/Kehf, 26

"İyi bilin ki yaratma da emretme/hükmetme de yalnız O'nundur." [1]

b. Yönetici konumunda olanların yalnızca Allah'ın kanunlarıyla hükmetmesi.

"Ey Davud, biz seni gerçekten yeryüzünde bir halife kıldık. O hâlde insanlar arasında hak ile hükmet, sakın hevaya uyma. O takdirde seni Allah'ın yolundan saptırır. Muhakkak Allah'ın yolundan sapanlara hesap gününü unuttuklarından, onlar için çok çetin bir azap vardır." [2]

"Şüphesiz Tevrat'ı biz indirdik ki, onda bir hidayet ve nur vardır. (Allah'ın hükmüne) teslim olmuş olan Peygamberler, Rabbaniler ve bilginler de Allah'ın kitabını korumaları istendiğinde, onunla Yahudilere hükmederlerdi. Hepsi de onun üzerine şahittiler. O hâlde insanlardan korkmayın, benden korkun. Benim ayetlerimi az bir pahaya satmayın. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar kafirlerin ta kendileridir." [3]

"Onların heva (ve heves)lerine uymayarak aralarında (yalnız) Allah'ın indirdiği ile hükmet ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni vazgeçirirler diye onlardan sakın. Şayet yüz çevirirlerse bil ki bazı günahlarından dolayı Allah

1 7/Araf, 54
2 38/Sad, 26
3 5/Maide, 44

onları cezalandırmak ister. Gerçekten insanların çoğu fasıktırlar. Onlar hâlâ cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Yakin sahibi (hakka kesin inanan) bir toplum için kimin hükmü Allah'ın hükmünden daha güzel olabilir." [1]

c. Yönetilen konumunda olanların bu yetkiyi sadece Allah'a vermeleri

"Yoksa, Allah'ın dinde izin vermediği bir şeyi onlara kanun kılacak ortakları mı vardır? [2]

"O, size kitabı açık açık indirmişken Allah'tan başka bir hakem mi arayacakmış? Kendilerine kitap verdiklerimiz bunun muhakkak Rabbin tarafından hak ile indirildiğini bilirler. Artık sakın şüphe edenlerden olma. Rabbinin sözü doğruluk ve adalet bakımından eksiksizdir. Onun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O (herşeyi) işitendir, hakkıyla bilendir." [3]

"Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin. Çünkü o elbetteki bir fısktır. Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına telkinde bulunurlar. Eğer onlara itaat ederseniz elbette siz de müşrikler olursunuz." [4] [5]

---

1 5/Maide, 49-50
2 42/Şura, 21
3 6/Enam, 114-115
4 6/Enam, 121
5 İbni Abbas'tan (ra) gelen rivayette zikredilen ayetin nüzul sebebi şöyledir:

"Onlar Allah'ı bırakıp alimlerini, rahiplerini, Meryem oğlu Mesih'i rabler edindiler. Halbuki onlar bir tek ilaha ibadet etmekten başkasıyla emrolunmamışlardı. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların ortak/şirk koştukları her şeyden münezzehtir." [1] [2]

d. Günlük niza' ve sorunlarda Allah'ın kanunları dışında kanunlarla hükmeden mahkemelere başvurmamak

"Sana indirilene ve senden önce indirilmiş olanlara iman ettiklerini iddia edenleri görmez misin? Kendisini red/inkar etmekle emrolunduk-

---

" 'Üzerine Allah'ın adı anılmamış olanlardan yemeyin...' ayeti nazil olunca İranlılar, Kureyşlilere şöyle haber gönderdiler: 'Muhammed'le (sav) tartışın ve ona deyin ki: 'Senin elinle, bıçakla kestiğin helal oluyor da Allah'ın altın bir şemşîr ile kestiği -ölüyü kastediyorlar- mi haram?' Bunun üzerine **'Gerçekten şeytanlar sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına telkinde bulunurlar. Şayet onlara itaat ederseniz elbette siz de müşrikler olursunuz.'** ayet-i kerimesi nazil oldu." (İbni Kesir)

1 9/Tevbe, 31

2 İmam Ahmed, Tirmizi ve İbni Cerîr'in muhtelif kanallardan olmak üzere, "Adiyy İbni Hatim'den (ra) rivayetlerine göre Allah Rasûlü'nün (sav) daveti ona ulaştığında Şam'a kaçmıştı. O, cahiliye devrinde Hristiyan olmuştu. Kız kardeşi ve kavminden bir grup esîr edildiler. Sonra Allah Rasûlü (sav) kızkardeşine ihsanda bulundu ve ona (hediyeler) verdi ve o da kardeşine dönerek onu İslam'a ve Allah Rasûlü'nün (sav) yanına gelmeye teşvik etti. Adiyy, Medine'ye geldi. Kabilesi Tayy içinde reîs olup babası Hatim et-Tâî cömertlikle meşhurdu. İnsanlar onun geldiğini haber verdiler. Adiyy, boynunda gümüşten bir haç olduğu hâlde Allah Rasûlü'nün (sav) yanına girdi. Allah Rasûlü (sav): **'Onlar Allah'ı bırakıp alimlerini, rahiplerini, Meryem oğlu Mesih'i rabler edindiler.'** ayetini okudu. Adiyy der ki: Ben, 'Muhakkak onlar, onlara ibâdet etmediler' dedim. Allah Rasûlü (sav): 'Evet, onlar, onlara Allah'ın helallerini haram kıldılar, haramlarını da helal kıldılar. Ve onlar da kendilerine uydu. İşte onların onlara ibadeti budur.' " buyurdular. (İbni Kesir)

ları hâlde tağutun hükmüne başvurmak istiyorlar. Şeytan da onları (hidayetten saptırıp) uzak bir sapıklıkla büsbütün saptırmak ister.” [1] [2]

8. Allah’ın ahkamı ile yönetilmeyen devletler tağuti sistemler olup, yönetici konumunda bulunan partiler de tağutturlar. İslam olmanın yolu; bunların küfrüne itikad edip, onları reddetmek, onların kendisiyle tağutlaştıkları yol ve yöntemlerinden teberri etmektir.

Yönetimde bulanan parti ve şahısların laiklik ve demokrasiyi benimseyen insanlar olmalarıyla, İslami referanslarla hareket edip, demokrasiyi bir araç görmeleri arasında şer’i olarak fark yoktur.

Necaset ile necasetin temizlenmeyeceği gibi, Allah’a şirk koşup tağutlaşarak da Allah’ın dinine hizmet edilmez.

9. ***‘Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir’*** ilkesine dayalı ***‘Demokrasi’*** beşerî bir dindir. Her dinin bir ibadet ve bağlılık anlayışı olduğu gibi

1 4/Nisa, 60

2 Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmalarına bakabilirsiniz:
Tevhid Dergisi Hâkimiyet Özel Sayısı;
Tevhid Müdafaası 9 ve 10. dersler:
http://tevhiddersleri.net/video/9-hakimiyet-meselesi/1103
http://tevhiddersleri.net/video/10-allah_in-indirdikleri-ile-hukmetmenin-gerekliligi/1104

Demokrasi'nin ibadeti de vardır, bu da seçimlere katılmaktır. Oy kullanmak, Allah'a şirk koşmak ve Demokrasi dinine girmektir.

Konuya delalet eden nasların/delillerin açıklığı, mevcut sistemlerin Demokrasiyi açık bir şekilde izah etmesi, yürürlükte olan kanunların İslam'ın zorunlu bilinen ahkamına aykırı oluşu bu meselenin açık bir mesele olduğunun kanıtıdır. Bu meselenin kapalı bir mesele olduğunu söyleyip, Allah'a şirk koşan insanları Müslüman kabul edenler, apaçık bir dalalet içerisindedirler.

10. Her tağuti düzen insanları uyuşturup sisteme kul kılmak için kendine özgü tezgahlar kurar.

"Güçsüz bırakılanlar, büyüklük taslayanlara derler ki: 'Hayır, gece gündüz hilekârlıklar(ınız bizi bu hâle koydu). Çünkü siz bize Allah'ı inkâr etmemizi, O'na ortaklar koşmamızı emrederdiniz.' Azabı göreceklerinde ise (hep birlikte) pişmanlıklarını gizleyeceklerdir. Biz de kafirlerin boyunlarına tasmalar koyarız. Yoksa onlar işleyegeldiklerinden başkası ile mi cezalandırılacaklar?" [1]

Bu tezgahlarda kalpleri şirk ve küfür sevgi-

1 34/Sebe, 33

siyle kirlenmiş nesiller yetişir. Bu nesiller sınıf sınıftır. Şirk ve küfür ideolojisini benimseyip düzenlerin gönüllü kulluğunu yapanlar olduğu gibi, kendini Musa'ya nisbet edip Firavun'a kölelik yapan zümreler de vardır. Asıl tehlikeli olan ikinci gruptur. Bunlar Musa'ya tabi olsalar dahi her fırsatta Allah'a isyan eden, şirke ve buzağıya meyleden, Peygamberlerini öldürüp Allah'ın ayetlerini yalanlayan insanlardır. İsrailoğullarının Kur'an'da anlatılan kıssaları, en fazla bu noktaya dikkat çekmiştir.

Günümüzde insanların sistem için köleleştirildiği yerler okullardır. Günümüz tağutları bu okulları inşa ediş amaçlarını, eğitim ve müfredatla ulaşmak istedikleri sonucu, açık bir şekilde ifade etmektedirler.

Milli Eğitim Kanunu (Madde 2): *'Türk milli eğitiminin genel amacı, Türk milletinin bütün fertlerini, Atatürk ilke ve inkılâplarına ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı, Türk milletinin ahlaki, insanî, manevî ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren, ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal hukuk dev-*

leti olan Türkiye'ye karşı görev ve sorumluluklarını bilen…'

Milli Eğitimin Genel Amaçları (Madde 5): *'Milli Eğitim amaç ve ilkeleri doğrultusunda, öğrencilere Atatürk ilke ve inkılâplarını benimsetme, Türkiye Cumhuriyeti'nin anayasasına ve demokrasinin ilkelerine… İnsan hakları, çocuk hakları, başkalarının haklarına saygı… Birey olma bilinci kazandırabilmektir.'*

Şirk ve tağuta kulluğun sistematik olarak insanlara dayatıldığı bu kurumlarda bulunmak İslam'la bağdaşmaz. Bu kurumlarda bulunup çocuklarını sakındırdıklarını iddia edenler bataklığa girip çamura bulanmadan çıktıklarını iddia edenler gibidirler. Okulda öğretmen ve arkadaşlarını, evde ebeveyn ile çevresini memnun etmeye çalışan çocuk; zamanla iki yüzlü, kaypak, her ortamda söyleyecek sözü olan ve her zorlukta ahdini bozmaya şer'i kılıf bulan İsrailoğulları ahlakına sahip olacaktır.

Okullarda sistematik olarak işletilen sözlü, fiilî ve itikadi şirklere rağmen bu kurumlara evlatlarını teslim edenler İslam'la bağlarını koparmışlardır.[1]

1 Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmasına bakabilirsiniz:
Tevhid Dergisi 9. Sayı; Tağuta Kulluğun Modern Mabedleri
Tağuta Kulluğun Modern Mabedleri, Furkan Basım ve Yayınevi

11. Müminler Allah'a olan imanları gereği Allah'ı, Rasûlü'nü ve müminleri dost edinirler.

"Sizin (asıl) veliniz ancak Allah'dır, O'nun Peygamberidir ve namazını kılan ve rüku hâlinde iken zekatını veren müminlerdir." [1]

Mü'minler; Allah düşmanlarını, şirki ve fesadı yeryüzüne yayanları, İslam'ı yürürlükten kaldıran ve İslam'a savaş açanları dost edinmezler. Böylesi bir dostluk imanı bozar.

"Ey iman edenler, Yahudileri de Hristiyanları da veli (dost ve yönetici)ler edinmeyiniz. Onlar (ancak) birbirlerinin dostlarıdırlar. İçinizden kim onları veli edinirse, muhakkak o da onlardandır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez." [2]

"Onlardan birçok kimsenin kafirleri veli edindiklerini görürsün. Nefislerinin kendilerine hazırladığı şey ne çirkin şeydir! Çünkü Allah onlara gazap etmiştir. Azapta da ebedi kalıcıdırlar. Eğer Allah'a, Peygamber'e ve ona indirilene iman etmiş olsalardı, onları veli edinmezlerdi. Fakat onlardan bir çoğu fasık kimselerdir." [3]

1 5/Maide, 55
2 5/Maide, 51
3 5/Maide, 80-81

Dost/veli edinmek; yakınlık, tabi olmak, yardım etmek, sevmek gibi anlamlara gelir. Günümüzde İslam'a ve onun pak ahkamına açılmış bir savaş bulunmaktadır. Allah'a harp ilan eden ve bunu da orduları ve askerleri vesilesiyle yapan sistemlere askerlik veya polislik yapmak, onları dost edinmek ve iman bağlarını koparmaktır.

12. Mevcut maddeler ışığında:

İçinde yaşadığımız toplum, tağutu tanımayan ve buna bağlı olarak onu reddetmeyen, Allah'a şirkin her türlüsüyle ortak koşan yani İslam'ın hakikatinden uzak olan bir toplumdur.

Kendilerini İslam'a nisbet etmeleri, Kelime-i Tevhid'i nutku, namazı ikamesi, ezanların okunması gibi İslam'dan olan şeylerin yapılmasının toplumun hükmüne bir etkisi yoktur. Bunlar; İslam'ın hakikatinden habersiz insanların, Allah'a şirk koşmakla beraber yaptıkları şeylerdir. Allah'a şirk koşmakla beraber kendilerini İbrahim'e *(as)* nispet eden Yahudi, Hıristiyan ve Mekkeli müşriklerin bu iddiası geçersiz olduğu gibi, toplumun kendini Muhammed'e *(sav)* nispeti de geçersizdir.

Şirk üzere yetişen toplumlar, kendilerini bir önceki Nebiye nispet etseler de aslen küfür üzere olan toplumlardır.

13. İslam alameti, yapıldığında İslam'ı ve Müslümanları diğer dinlerden ayıran ve İslam'a has olan şeylerdir. Bunlar bir şahısta görüldüğünde hakikatini bilmesek dahi başlangıç olarak ona Müslüman muamelesi yapılır.

İslam alametleri değişkendir. Her zaman ve mekânda, Müslümanların ayırıcı vasıfları İslam alametleri olarak kabul edilir. Allah Rasûlü *(sav)* döneminde Kelime-i Tevhid, namaz, ezan, ***'Ben Müslümanım'*** sözü sadece Müslümanlara ait olduğundan bunlar İslam alameti kabul edilirdi.

Ebu Bekir *(ra)* döneminde riddet hadiseleri başgösterdi. Yalancı Peygamberlere tabi olan, zekat vermekten imtina edenler ***'La ilahe illallah'*** diyor, namaz kılıyor ve ezan okuyordu. Sahabe bunları İslam alameti saymadığı için, bu alametleri taşımalarına rağmen onlarla savaşmıştır. Yalancı Peygamberleri tasdik eden ve zekatı vermeyenlerden teberri etmeyi, onların dirilerinin sapık, ölülerinin ateşte olduğunu ikrar etmeyi İslam alameti kabul etmişlerdir.

Günümüzde de durum bundan farklı değildir. Allah'a savaş açan bir laikin, Müslümanlara karşı verilen savaşı komuta eden bir komutanın, topluma fesat ve çirkeflik yayan bir sanatçının, tüm küfür önderlerinin ***'La ilahe illallah'*** sözünü ikrar ettiğini, namaz kıldığını, ***'Elhamdulillah ben de Müslümanım'*** dediğini görüyoruz. Bu sebeple, bunlar ayrıcı olma vasfını yitirmiş ve İslam alameti olmaktan çıkmıştır.

İslam alameti; mevcut rejimlerden, İslam zannedilen ancak hakikati şirk ve hurafelerden oluşan uydurulmuş dinlerden teberri etmektir.[1]

14. Tekfir; namaz, oruç, zekat gibi şer'i bir hükümdür. Allah'ın ve Rasûlü'nün sözleriyle sabittir. Tekfiri inkar etmek, hafife almak, delillere dayanarak Allah'ın kafir dediğine kafir diyenleri küçümsemek, Allah'ın ayetleriyle dalga geçmek ve şer'i hükümleri hafife almak demektir.

"Andolsun, onlara (Tebuk'e giderken söyledikleri o alaylı sözlerini) soracak olsan, elbette şöyle diyeceklerdir: 'Biz sadece eğlenip şakalaşıyorduk.' De ki: 'Allah ile, O'nun ayetleriyle ve Rasûlü ile mi eğleniyordunuz?' Özür dilemeyin. Siz iman ettikten sonra gerçekten kafir oldunuz. İçinizden

1 Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmasına bakabilirsiniz: Güncel İtikad Meseleleri, Furkan Basım ve Yayınevi syf: 11-36.

bir grubu affetsek bile, günahkar kimseler oldukları için diğer bir grubu azablandıracağız." [1] [2]

15. Tekfiri gerektiren bir söz, amel veya itikad izhar edenler üç sınıftırlar:

a. Allah'a yapılması gereken ibadeti Allah'tan başkasına yapan, Allah'a şirk koşan ya da tağutları reddetmeyenler. Bunlar tüm Peygamberlerin ortak mesajı olan İslam dininin aslını bozmuş ve şirke girmişlerdir.

b. Dinde bilmesi zorunlu olan helalleri haram, haramları helal sayanlar. Bunlar; Müslümanların arasında yaşıyorsa ve ilme ulaşma imkânları varsa küfre girerler. Yeni Müslüman olmuş, uzak bir beldede yaşayan ve ilim elde etme yolları olmayanlara hüccet ikamesi yapılır. Bundan sonra ısrar edenlerin küfürlerine hükmolunur.

c. Dinin aslından olmayan, dinde bilinmesi zorunlu olmayan meselelerde küfrü gerektirecek iş yapanlar mazurdur. Hüccetin ikamesi ve şüphenin izalesinden sonra ehliyet sahibi biri, bu insanların küfrüne hükmeder.

---

1 9/Tevbe, 65-66

2 Bu ayet dinin emirlerini yaşayan, zamanlarının ilim talebesi olan Ashab-ı Suffa ile dalga geçenler hakkında inmiştir.

16. Dinin aslı olan meselelerde ikrah ve hata dışında insanların özürü yoktur.[1]

Çünkü bu noktada Allah *(cc)* hüccetini kamil şekilde insanlara ulaştırmıştır. Onların özürlerini ortadan kaldırmıştır.

"Hani kıyamet günü: 'Bizim bundan haberimiz yoktu' demeyesiniz diye, Rabbin, Ademoğullarının sırtlarından (sulbünden) zürriyetlerini (çıkarıp) almış ve onları kendilerine şahit tutup: 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' (diye buyurmuştu). Onlar da: 'Evet (Rabbimizsin) şahit olduk' demişlerdi. Yahut: 'Daha önce sadece atalarımız Allah'a şirk/ortak koşmuşlardı. Biz de onlardan sonra gelen bir nesildik. Şimdi (atalarımız olan) o batıla saplananların işledikleri yüzünden bizi helak mı edeceksin?' demeyesiniz diye." [2]

---

1 İkrah; insanın iradesi dışında birşeye zorlanmasıdır.
"Kalbi imanla dolu olduğu hâlde zorlanan(lar) müstesna olmak üzere, kim imandan sonra Allah'ı tanımaz ve fakat küfre göğüs açarsa, işte Allah'ın gazabı onların üzerinedir ve onlar için çok büyük bir azap vardır." (16/Nahl, 106)

Hata; kişinin dilinin sürçmesi, söylemek veya yapmak istediğinin zıddına bir davranışta bulunmasıdır.
"Allah'ın (cc) sizden birinin tevbesine sevinmesinin misali şunun gibidir. Adam bir yerde konaklar. Helak olmak üzeredir. Yanında bineği, bineğin üzerinde yiyecek ve içeceği vardır. Adam başını koyup uyur. Uyandığında bineği gitmiştir. Sıcak ve susuzluk iyice şiddetlenir. Yerine döner, tekrar uyur. Uyandığında devesi yanı başındadır. Yularından tutar ve sevincinden 'Allah'ım! Sen benim kulum, ben de senin Rabbinim' der. Aşırı sevinçten hata eder." (Buhari, 6308; Müslim, 2744)

2 7/A'raf, 172-173

Bu fıtratın gereği olarak Allah *(cc)* insanların muvahhid olup, müşrik olmamasını ister.

"Sen yüzünü Hanif olarak dine, Allah'ın insanları üzerine yarattığı fıtratına dosdoğru çevir. Allah'ın yaratışını değiştirmek söz konusu değildir. Dosdoğru din işte budur. Fakat insanların çoğu bilmezler. O'na dönenler olun. O'ndan korkun. Namazı da dosdoğru kılın ve müşriklerden olmayın." [1]

Allah *(cc)* bununla yetinmemiş ve tüm insanları uyarmak için kâinatı, fıtrat bilgisini destekleyen delillerle donatmıştır. Kur'an baştan sona Allah'ın bu ayetlerini insanlara hatırlatıp, muvahhid olmalarını ister.

"İlahınız tek bir ilahtır. O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. O Rahman'dır, Rahim'dir. Muhakkak göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün değişmesinde, insanlar için faydalı şeylerle denizlerde akıp giden gemilerde, Allah'ın gökten indirip ölümünden sonra onunla yeryüzünü dirilttiği suda ve orada her çeşit canlıyı üretip yaymasında, rüzgarları estirişinde ve gökle yer arasında boyun eğdirilmiş olan bulutlarda aklını kullanan bir topluluk için nice ayetler vardır." [2] [3]

1 30/Rum, 30-31

2 2/Bakara, 163-164

3 İlgili ayetler için bakınız: 2/Bakara, 21-22; 21/Enbiya, 17-33; 23/Mu'minun, 84-92; 28/Kasas, 71-75; 30/Rum, 28-32; 13/Rad, 16; 41/Fussilet, 37

Bununla da yetinmeyip Peygamberler gönderir.

"Müjdeleyici ve korkutucu Peygamberler olarak (gönderdik) ki, insanların Peygamberlerden sonra Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın. Allah Aziz'dir, Hakim'dir." [1]

Kıyamete kadar korunacak bir Kur'an ile tüm Peygamberlerin ortak mesajını ve dinin aslını muhafaza eder.

"Elif, Lam, Ra. Bu, ayetleri sağlamlaştırılmış sonra da Hakim ve Habir olan Allah tarafından geniş geniş açıklanmış bir kitaptır. 'Allah'dan başkasına ibadet etmeyesiniz' diye. Şüphesiz ben size O'nun tarafından (gönderilmiş) bir uyarıcı ve bir müjde vericiyim." [2]

Tüm bunlardan sonra hüccetinin yeterlilik ve sağlamlığını ifade için der ki:

"De ki: 'Öyle ise yeterli ve tam hüccet Allah'ındır. Eğer dileseydi elbette hepinizi hidayete erdirirdi.' " [3]

17. Tüm bunlara rağmen, dinin aslına muhalefet edenlerin cahil olduğunu, tevillerinin

1 4/Nisa, 165
2 11/Hud, 1-2
3 6/En'am, 149

bulunduğunu ve bu sebeple hüccet ikame edilmeden müşrik-kafir ismini almayacaklarını söyleyenler, apaçık bir dalalet içerisindedirler. Bu mezhebin gerektirdiği şey; Allah'ın, insanları kendinden ötürü yarattığı gaye olan Tevhid'i insanlara tam açıklayıp ulaştıramadığı, Allah'ın *(cc)* eksik(!) bıraktığını alimlerin tamamlayacağı düşüncesidir. Bu görüş ve lazımı olan mezhep, ilmî bir görüş olmaktan ziyade, şüphe dahi barındırmayan bir dalalettir.

18. İman; dil ile ikrar, kalp ile tasdik ve organlarla amel etmektir. Bu üçünün bir araya gelmesiyle şer'i iman meydana gelir.

Kişinin kalp ile tasdiği terk etmesi mutlak anlamda küfürdür.

Kişinin dil ile ikrarı terk etmesi (dilsiz olmak gibi) bir özürden ise mazeret, aksi hâlde ise küfürdür.

Amellerin terkinde ise tafsilat vardır. Amelin cinsini (bir bütün olarak ameli) terk eden, imanın rüknünü terk ettiğinden kafir olur. Amelin cinsini terk etmeyip, bazı amelleri terk eden ise selef arasında ihtilaf konusu olmuştur. Racih olan; namazı terk edenin kafir olacağı, namaz dışındaki amellerin terkinin ise fısk olduğudur.

"Kişi ile şirk ve küfür arasında namazın terki vardır." [1] [2]

19. Asıllarında İslam sabit olmuş Müslümanların birinden, küfre delalet eden bir söz veya eylem sadır olursa, herhangi biri bunun küfrüne hükmedemez. İlim sahibi biri, fiilin sübut yollarına, hükmün şahsa tatbikine gerekli şartlar ve engellerin olup olmadığına bakması gerekir. Bunun neticesinde hüküm verilir.

Çünkü Rabbimiz Müslüman olan ile olmayanın isimlerini, dünya ve ahiret ahkamını birbirinden ayırmıştır.

"İman edip salih amel işleyenleri yeryüzüne fesat çıkaranlar gibi mi kılarız? Yahut takva sahiplerini günahkarlar gibi mi kılarız?" [3]

20. Allah Rasûlü'nün *(sav)* sahabelerini *(r.anhum)* ayırım yapmadan sevmek iman; onlara buğz, onları tekfir ise küfür ve nifaktır. Onlara bakışımız Rabbimizin istediği şekildedir.

"Onlardan sonra gelenler derler ki: 'Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi

1 Müslim, 82
2 Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmasına bakabilirsiniz: http://tevhiddersleri.net/video/2-namaz-ve-hukumleri-ikinci-bolum/735
3 38/Sad, 28

mağfiret eyle. Kalplerimizde iman edenlere karşı hiçbir kin bırakma! Rabbimiz, şüphesiz ki sen çok esirgeyicisin, çok merhametlisin!.' " [1]

21. Kader, iman esaslarındandır. Ona iman etmeyen Müslüman olamaz. Kur'an ve Sünnet kaderin dört mertebeden oluştuğunu gösterir:

a. Allah *(cc)* mutlak ilim sahibidir. Hiçbir şeyi yaratmadan, olacak herşeyi tüm tafsilatıyla bilendir.

"...Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilesiniz diye..." [2]

"...Biliniz ki Allah herşeyi bilir." [3]

b. Allah *(cc)* bu bilgisini Levh-i Mahfuz'a yazmış ve onu korumuştur.

"Herhangi bir işte bulunursan, ona dair Kur'an'dan bir şey okusan ve siz her ne yaparsanız yapınız, o işe daldığınızda biz mutlaka üzerinize şahidiz. Yerde olsun gökte olsun zerre ağırlığınca bir şey Rabbinizden gizli kalmaz. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü de muhakkak apaçık bir kitap (Levh-i Mahfuz)dadır." [4]

1 59/Haşr, 10
2 65/Talak, 12
3 2/Bakara, 231
4 10/Yunus, 61

"Allah her şeyin kaderini yeri ve göğü yaratmadan elli bin sene önce yazdı ve O'nun arşı suyun üzerindedir." [1]

c. Allah'ın dilemesi her şeyin üzerindedir. O *(cc)* dilemeden yaprak dahi kıpırdamaz.

"Rabbin dilediğini yaratır ve seçer. Onların seçme yetkileri yoktur. Allah (kendisine) şirk koştukları şeylerden yüce ve münezzehtir." [2]

"Allah kimi hidayete erdirmeyi dilerse, göğsünü İslam'a açar. Kimi de saptırmayı dilerse onun da göğsünü –gökyüzüne tırmanıyormuş gibi- daraltır, sıkıştırır. Allah iman etmeyenlerin üstüne işte böyle murdarlık çökertir." [3]

"Şüphesiz ki bu (sure) bir öğüttür. Artık kim dilerse Rabbine doğru bir yol alır. Ama Allah dilemedikçe de siz dileyemessiniz. Çünkü Allah en iyi bilendir, tam bir hüküm ve hikmet sahibidir." [4]

d. Allah *(cc)* her şeyin yaratıcısıdır. Bilip yazdığı ve dilediği şeyleri vücuda getiren O'dur *(cc)*.

"Allah her şeyin yaratıcısıdır. O, her şeye vekildir." [5]

---

1 Müslim, Kader 16
2 28/Kasas, 68
3 6/En'am, 125
4 76/İnsan, 29-30
5 39/Zümer, 62

Allah *(cc)* insana seçim hakkı/irade tanımıştır. İnsan bu iradesiyle yaptıklarından ve tercihlerinden sorumlu tutulacaktır. Ancak insanın dilemesi ve eylemleri Allah'ın mülkünde cereyan ettiğinden Allah'ın *(cc)* iradesine tabidir.

22. Şirk dışında kalan büyük günahlar sahibini fasık yapar, ancak kişiyi İslam milletinin dışına çıkarmaz. Kişi işlediği günahı helal görür ya da haramlığını inkar ederse bu sebeple küfre girer.

23. Dini kaynaklarımız ve onu anlama metodunda Kur'an ve Sünnet'i Selef-i Salihin'in anladığı şekilde anlamamız gerektiğine inanıyoruz.

Dinin kaynağı olarak vahyin dışında bir kaynak yoktur. Vahiy, anlamaya dönük bir faaliyet olduğundan ve her insanın da ***'anlama'*** faaliyeti farklılık arzettiğinden dolayı, selefin anlayış ve yaşayışı İslam'da ölçü olarak belirlenmiştir.

"İleriye geçen muhacir ve ensar ile onlara ihsan üzere uyanlardan Allah razı olmuştur. Onlar da O'ndan razı olmuşlardır. Bunlar için orada ebediyyen kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu en büyük kurtuluştur." [1]

1 9/Tevbe, 100

Ayet, Allah'ın rızasının; ensar, muhacir ve **onlara güzellikle uymak**tan geçtiğini ifade etmiştir.

Allah *(cc)*, Rasûlullah *(sav)* döneminde iman etmek isteyen ehli kitaba, sahabenin imanını ölçü göstermiştir.

"Artık, eğer onlar da sizin buna iman ettiğiniz gibi iman ederlerse muhakkak hidayet bulurlar ve şayet yüz çevirirlerse onlar mutlaka apaçık bir ayrılığa düşerler. Onlara kaşı Allah sana yeter. O, her şeyi işitendir, her şeyi bilendir." [1] [2]

24. İcma; dinin kaynaklarındandır. Allah Rasûlü *(sav)* *"Benim ümmetim dalalet üzere bir araya toplanmaz."* [3] buyurmuştur. Sahabe döneminde oluşmuş icmalar, muteber ve makbuldur. Sahabe neslinden sonra iddia olunan icmaların çoğu icma değil, çoğunluğun görüşüdür. Muhakkik alimlerin belirttiği gibi, ümmet dünyanın dört bir yanına dağıldıktan sonra tüm alimlerin görüş birliğinin tespiti imkansızdır.

---

1 2/Bakara, 137

2 Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmasına bakabilirsiniz:
Selefin İstidlal ve Telakki Metodu 65. Ders:
http://tevhiddersleri.net/video/65-istidlal-ve-telakki-yonunden-ehli-sunnetin-menheci-onikinci-bolum/652

3 İbni Mace, Taberi

25. Usul ilminde belirlenen şartlarıyla kıyas, muteber bir delildir. İslam hukukunun tüm nesiller ve çağlara uygun olup, insanların sorunlarına çözüm üretebilmesi için zaruridir.

26. Mütevatir naslarla sabit olan asıllar akidenin konusudur. İnkârı, kat'i olanı inkâr olduğundan, kişiye hüccet ikamesinden ve şüphe izalesinden sonra küfür ismi verilir. Bu anlamda; kabir azabı haktır, şefaat haktır, kıyamet öncesinde İsa'nın *(as)* nuzulü, Mehdi *(as)*, Deccal, Dabbetu'l Arz haktır ve yaşanacaktır.

27. Gayb ilmi tamamen Allah'ın katındadır. Allah *(cc)* Rasûllerinden dilediğini gayb ilmine muttali kılar.

"O, gaybı bilendir. O, kendi gaybına hiçbir kimseyi muttali kılmaz. Ancak, (bildirmeyi) dilediği Peygamber bunun dışındadır. Çünkü O, onun (Peygamberin) önünden ve ardından koruyucular gönderir." [1]

"Allah müminleri üzerinde bulunduğunuz bu hâlde asla terk etmez. Nihayet murdarı temizden ayıracaktır. Allah, size gaybı bildirecek de değildir. Fakat, Allah Peygamberlerinden kimi dilerse

1 72/Cin, 26-27

seçer. O hâlde Allah'a ve Rasûllerine iman edin. Eğer iman eder ve sakınırsanız sizin için pek büyük bir mükafat vardır." [1]

Allah Rasûlü'nün *(sav)* kıyamet alametleri olarak belirttiği hususlar, Allah'ın *(cc)* onu gayp ilimine muttali kılması babındandır. Bu rivayetler haktır. Kıyametin ansızın kopacak olmasını bildiren ayetlerle de çakışmamaktadır. Allah *(cc)* kıyametin ansızın kopması ile onun alametlerinin varlığını aynı siyakta zikretmiştir.

"Artık onlar kıyametin kendilerine ansızın gelmesinden başkasını mı gözlüyorlar? İşte onun alametleri gelmiş bulunuyor. O hâlde, onlara geldiğinde öğüt almalarının kendilerine ne faydası olur ki?" [2]

28. Allah Rasûlü'nün *(sav)* sünnetine uymak bir tercih değil, ***'Muhammed'un Rasûlullah'*** şahitliğinin zorunlu rüknüdür. Yaşarken bizzat kendisine, vefatından sonra ise sünnetine müracaat etmek Allah'a ve ahiret gününe imanın gereğidir.

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e de itaat edin. Ve sizden olan emir sahipleri-

---

1 3/Âl-i İmran, 179
2 47/Muhammed, 18

ne de (itaat edin). Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız herhangi bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz onu Allah'a ve Rasûlü'ne götürünüz. Bu, hem daha hayırlı hem de sonuç itibariyle daha güzeldir." [1]

Sünneti inkar eden ya da sünnet ile sorun yaşayanlar sınıf sınıftırlar:

a. Sünneti Allah Rasûlü'nün *(sav)* içtihadı kabul edip herhangi bir alimin fikri gibi muamele edenler. Bunlar Allah Rasûlü'ne postacı muamelesi yapan, İslam milleti ile hiçbir bağları olmayan insanlardır.

b. Sünneti tamamen inkar eden, birkaç hadis rivayeti dışında, geri kalanın uydurma olduğuna inananlardır. Bunlar dinin rüknünü inkar edenlerdir. İslam milleti ile bağlarını koparmışlardır.

c. Sünneti bir esas olarak kabul edip, Kur'an'a arz etmeden sünneti kabul etmeyeceğini söyleyenler.

Bunların bu tutumu şayet mütevatir rivayetleri inkara sebebiyet vermişse; hüccet ikamesi

1 4/Nisa, 59

ve şüphe izalesinden sonra küfürlerine hükmedilir.

Mütevatir sünnetlerin reddine sebebiyet vermemişse, şayet sahih hadis ile ayet arasında bir zıtlık varsa -buna ehil olan karar verir- tercih metotlarından biri, Kur'an'ı Sünnet'e tercihtir. Kur'an'da olmaması sünnetin alınmayacağı olarak anlaşılıyorsa bu, bidattir.

29. Din alanında Allah Rasûlü'nden sonra ortaya çıkan yenilikler bidattir. Hidayet, Allah Rasûlü'nün sünnetine yapışıp yenilikleri terk etmek; sapıklık, bidatlerle Allah'a kulluk etmektir.

"...Sözlerin en doğrusu Allah'ın kelamı, yolların en hayırlısı Muhammed'in yoludur. İşlerin en şerlisi sonradan çıkanlardır. Sonradan çıkarılan her şey bidattır. Her bidat sapıklıktır. Her sapıklık da ateştedir." [1]

"Benden sonra yaşayanlarınız çok ihtilaf görecektir. Benim ve raşid halifelerimin sünnetine yapışınız. Aman ha! Sonradan çıkan şeylerden sakınınız. Çünkü her yenilik bidat, her bidat sapıklıktır." [2]

30. Bidat-ı hasene diye bir kavram yoktur, olamaz da. Allah Rasûlü *(sav)* ***"Her bidat sapıklık-***

1 Müslim, 867; Nesaî, 1557.
2 Ebu Davud, 4607; Tirmzi, 2676.

tır" demesine rağmen bidatleri kısımlara ayırmak ve bir kısmına güzel demek büyük bir hatadır.[1]

31. Bidatler ister amelî, ister itikadî alanda olsun; emr-i bi'l maruf ve nehy-i ani'l münker zorunluluğunu getirmektedir. Hikmetle ve güzel bir öğütle uyarıdan sonra bidatinde devam edenler Müslüman olsalar dahi hecri (ilişki kesme ve terki) hak etmektedirler.

"Allah'ın gönderdiği her Peygamberin, onun yoluna uyan ve sünnetine tabi olan ashabı ve havarileri vardır. Onlardan sonra birileri gelir yapmadıklarını söyler, emrolunmadıklarını yaparlar. Kim onlarla eliyle mücadele ederse mümindir. Kim onlarla dili ile mücadele ederse mümindir. Kim onlarla kalbiyle mücadele ederse mümindir. Bunun ardında hardal tanesi kadar dahi iman yoktur." [2]

Bidat ehline muamele konusu maslahat ve mefsedetlerin gözetilmesine bağlı olduğundan onlarla muamele şekli, alimler ve toplumu iyi tanıyıp tahlil edebilecek olan kanaat önderlerinin kararıyla belirlenebilir. Bireylerin şahsi

1 Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmasına bakabilirsiniz: Tüm Rasûllerin Ortak Müjdesi, Furkan Basım ve Yayınevi

2 Müslim, 50

yaklaşımları kapsayıcı bir bakış açısının sonucu olmadığından zararlı olabilir.

32. Tasavvuf iki kısma ayrılır:

a. İslam'ın ahlak ve manevi yönünü önceleyen, ahiret hayatının güzelliklerini dünya nimetlerine tercih eden, mübah olsa da yeme-içme-uyku gibi ihtiyaçların fazlasından sakınan ve tüm bunları Allah Rasûlü'nün *(sav)* sünnetinin ölçüleri içinde yerine getiren anlayış.

b. Varlığın tamamını Allah *(cc)* olarak kabul eden (vahdet-i vucud), şeyhlerine ilahi vasıflar yükleyen, insanların kalbini kabirlere bağlayan, şeytanın fısıltılarını ilham diye pazarlayan, hokkabazlığı keramet addeden, halvet ve açlık esnasında gördüğü serabı manevi makam zanneden, Buda'nın, Allah'ın lanet ettiği Hrıstiyan rahiplerinin açlık, zillet ve aşırılığını İslam ahlakı sanan şirk, bidat ve hurafe dini.[1]

1 Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmalarına bakabilirsiniz:
Tevhid Dergisi, Sayı: 38 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-insanlik-tarihin-de-mistisizm-ve-tasavvuf-521
Tevhid Dergisi, Sayı: 39 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-tasavvufun-menseikaynagi-533
Tevhid Dergisi, Sayı: 40 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-tasavvufun-mensei-564
Tevhid Dergisi, Sayı: 41 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-tasavvuf-ehlinin-yaninda-tasavvufun-mensei-563
Tevhid Dergisi, Sayı: 42 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-mutasavviflarin-allah-tasavvuru-589

Birinci kısım hangi isim ile isimlendirilirse isimlendirilsin İslam'ın bir yönünü temsil etmektedir. Buna zühd, ahlak, maneviyat ve tasavvuf denmesi önemli değildir. İkinci kısım ise şeytanların vahyiyle oluşmuş, hayalperest müşriklerin Allah'a iftirasıdır. Ne isim verilirse verilsin İslam diniyle bir ilgisi yoktur.

Tevhid Dergisi, Sayı: 43 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-tasavvufta-kitap-ve-vahiy-tasavvuru-606
Tevhid Dergisi, Sayı: 44 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-tasavvufta-veliseyh-tasavvuru-616
Tevhid Dergisi, Sayı: 45 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-tasavvuf-ve-ahlak-tasavvuru-631

MÜCADELE METODUMUZ

MENHECİMİZ

1. İslam, mücadele dinidir. Allah yolunda verilen mücadele kulluğumuzun ve Rabbimize takdim ettiğimiz ibadetlerin bir parçasıdır. İslami bir mücadele salt siyasi örgüt zihniyetiyle değil, kulluk bilinciyle ifa edilmelidir.

2. İslami mücadele ancak cemaatleşme ile mümkündür. Cemaatleşme veya bir cemaat içinde yer alma keyfî bir durum olmayıp İslam'ın zorunlu emirlerindendir.

"…Allah'ın bana emrettiği beş şeyi ben de size emrediyorum: İşitmek, itaat etmek, cemaat olmak, hicret ve cihad." [1]

1 Tirmizi, 2863

3. Cemaatleşme iki ana temel üzere kuruludur:

a. İtikad Birliği: İslami bir yapıda yer alanların, aynı itikada sahip olmaları gerekir. İtikadın tüm detaylarında aynı olmayanlar; tamamlanmamış temelin üzerine yapı inşa etmeye çalışanlara benzerler.

b. Menhec Birliği: Mücadele metodu/menheci konusunda aynı düşünceye sahip olunması bir zarurettir. Çünkü mücadele; iç birliğini sağlamış insanların, bu esasları insanlara ulaştırması, bu yolda karşılaşacak engelleri ortak öngörü ve çözümlerle ortadan kaldırmasıdır. Kendi aralarında birlikteliklerini tamamlayamamış insanların mücadelesi, birbiriyle çekişme şeklinde olacaktır.

Hangi esaslar üzere kurulduğu, nerede başlayıp bittiği belli olmayan, Celâleddin-i Rûmî'nin *'vahdet'* anlayışına sahip olanlar; insanların İslami mücadelede sermayeleri mesabesinde olan zaman ve enerjilerini şeriatın ve aklın kabul etmeyeceği bir mecrada heba etmektedirler.

Allah Rasûlü *(sav)* şöyle buyurmaktadır: *"Saflarınızı düzeltiniz, omuzlarınızı ve ayaklarınızı birleştiriniz. Saflarda ihtilaf etmeyiniz (düzensiz saf tutmayın). Allah kalplerinize ihtilaf verir."* [1]

Ayakların ihtilafını dahi kabul etmeyen İslam'ın, inanç ve metot ihtilafı yaşayan insanları tek safta kabul etmesi mümkün değildir. [2]

4. İnanç ve metot konusunda tüm yapıların şeffaf ve samimi olması İslami bir zorunluluktur. Kulluk sadakat üzere kuruludur. Onun bir parçası olan cemaatleşme ve mücadele de böyle olmalıdır. Hitap ettiği kitleye kendini tüm açıklığıyla tanıtmalı ve beraberlik bunun üzerine kurulmalıdır. Aksi hâlde bu beraberlik İslami beraberliğin temeli olan sadakat üzere değil, aldatma üzere olacaktır.

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve sadıklarla beraber olun." [3]

"Bizi aldatan bizden değildir..." [4]

1 Müslim, Ebu Davud
2 Bu konuya dair, Cemaatmizin şu çalışmasına bakabilirsiniz: Tevhid Dergisi, Sayı: 5, Başyazı. http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-vahdet-mi-kalabalik-mi-44
3 9/Tevbe, 119
4 Müslim

Böylece bir cemaat çatısı altında toplananlar da, o yapıda yer almayanlar da bunu basiret üzere gerçekleştirmiş olurlar.

5. Cemaatin işleyişi üç esas üzeredir: Yönetim, menhec ve tabiler. Yönetimin şekli, karar alma mekanizması, yönetimin tatbikinden sorumlu olduğu ve gidişatın kendine göre muhasebe edilebileceği metot ve etba hukukunun belirlenmiş olması gerekir.

Bazı cemaatler tek emir yönetimini, bazısı istişare ve kurul/heyet yönetimini, kimisi daha farklı yönetim biçimlerini tercih etmekte serbesttir. Bu, zamanın ve ihtiyaçların durumuna göre belirlenebilir.

Kanaatimiz; tek yönetici ve her işin kendine has istişare metoduyla yapıldığı çalışmaların daha verimli olduğu yönündedir. Allah *(cc)* en doğrusunu bilir.

6. Cemaatte en önemli husus, uyum ve itaattir. Cemaatin her kademesinde harç vazifesi gören *'itaat ve uyum'* bozulduğunda ise, cemaat sadece isimden ibaret olur. Allah Rasûlü *(sav)* Muaz bin Cebel ve Ebu Musa el-Eş'ari'yi *(r.anhuma)* Yemen'e yolladığında:

“Müjdeleyin, nefret ettirmeyin. Kolaylaştırın, zorlaştırmayın. Uyum içerisinde olun, ihtilaf etmeyin.” [1] buyurmuştur.

7. Hiçbir cemaat, ümmet kimliğinin önüne geçmemelidir. Bizler öncelikli olarak İslam ümmetinin ferdi, sonra içinde bulunduğumuz cemaat veya İslami yapının bireyleriyiz. Cemaat kimliği ümmet kimliğinin önüne geçtiğinde yapı, ümmeti bölen bir fırkaya dönüşür.

“Şüphe yok ki bu sizin ümmetiniz tek bir ümmettir. Sizin Rabbiniz de benim. O hâlde yalnız bana ibadet edin.” [2]

8. Cemaatlerin yaptıkları çalışmaya uygun isim almalarında belli şartlar çerçevesinde bir beis olmadığına inanırız. Bu şartlar; şeriatın yasakladığı veya çirkin kabul ettiği isimlerden olmaması ve İslam ümmetinin bir parçası olduğu gerçeğinin unutulmamasıdır.

9. Cemaatimizin misyonu; Kelime-i Tevhid’in içeriği olan Allah’a kulluk ve Rasûlü’ne ittiba meselesine insanları davet etmektir. Tevhid ve Sünnet’in gerekliliği, anlaşılması, insanlığa

1 Buhari, 7172
2 21/Enbiya, 92

ulaştırılmasını misyon edindiğimizden, Cemaatimizin ismi; **Tevhid ve Sünnet Cemaati**'dir.

10. Cemaatimizdeki yönlendirme ve işleyiş gönüllük esasına bağlı olduğundan nasihat ve irşad şeklindedir.

11. Cemaatimizin resmi yayın organı, ***'tevhiddergisi ve tevhiddersleri'*** web siteleridir. Tevhid Medresesi öğrencilerinin ve değerli hocalarımızın emeğiyle hazırlanan dergimiz ve davet faaliyetlerimizin yayınlandığı ***'tevhiddersleri'*** web sitemiz asli yayın organlarımızdır. ***'tevhiddergisi ve tevhiddersleri'*** web adreslerinde bizimle irtibatlı görülen adres ve sosyal medya hesapları cemaate ait olup, bunun dışında paylaşımlar yayınlayan adreslerle İslam kardeşliği dışında bir ilişkimiz bulunmamaktadır. Kitap çalışmalarımız Furkan Basım ve Yayınevi tarafından yayımlanmaktadır.

12. Tevhid Dergisi'nde yayınlanan başyazılar, cemaatin bülteni olup; akidevî, siyasî, ahlaki vesair konularda cemaatin düşüncesini yansıtmaktadır.

13. Cemaatimiz yapılanmasında örgütsel hiyerarşiyi benimsememekte, İslam'ın itaat ve edep anlayışıyla hareket edilmektedir. Evladın

ebeveynine, öğrencinin hocasına, küçüğün büyüğe, askerin komutana bağlılığı, saygı ve sevgisiyle yoğrulmuş gönüllülük esasına dayalı itaat biçimini öngörmektedir. Kişilere dayatmayla değil, sorumluluk ve kulluk bilinciyle bu ahlakın kazandırılması gerekir. Allah Rasûlü'nün *(sav)* eğitim metodu bunu göstermektedir. Bu esasların tamamı cemaatimizin yayınladığı 'Sorumluluk Serisi' kitaplarında tafsilatıyla anlatılmıştır.

14. Cemaatimizin yaptığı eğitim faaliyetlerinin amacı:

a. Şahısların İslam akidesini öğrenip, toplumun üzerinde olduğu cahiliyeden tevbe ederek Allah'a teslim olması.

b. İslam'ın ahlaki değerlerinin öğrenilmesi ve bunların amelî boyutunun hayata geçirilmesi.

c. Sosyal faaliyetlerle Müslümanların kaynaşması ve hem cemaat içerisinde hem de cemaat dışındaki Müslümanlarla İslam kardeşliği esasına dayalı bir ilişki tesis etmek.

15. Cemaatimizin en önemli misyonu; ilme yatkın gençlerin ***'Tevhid Medresesi'*** bünyesinde ilim talebesi, birer davetçi olmasını sağlamaktır. Bunlardan ilimde ilerlemeye müsait olanların

temel ilimleri aldıktan sonra önlerinin açılması ve belli bir yılla sınırlandırılmadan eğitim görmeleri için program oluşturmaktır.

İlim talebinde temel olarak okutulan metinler:

- Sarf İlmi: Emsile, Bina, Maksud

- Nahiv İlmi: Tuhfetu's Seniyye, Kırk Hadis'in Pratik İ'rabı, Katru'n Neda Şerhi, Katru'n Neda ayet ve şiirlerinin tafsilatlı i'rabı, Kavaidu'l İ'rab, Elfiyyetu İbni Malik

- Pratik Arapça: 'El-Arabiyyetu Beyne Yedeyk' Serisi

- Usulu'l Fıkıh: Teshilu't Turukat Varakat Nazmı; İrşadu'l Fuhul

- Mustalahu'l Hadis: Beykuniyye Şerhi, Nuzhetu'n Nezar fi Tavdih-i Nuhbetu'l Fiker

- Ulumu'l Kur'an: Menzumetu'z Zemzemi, Mukaddime fi Usuli't Tefsir

- Fıkıh: Umdetu'l Ahkam, Mulahhasu'l Fıkhi (Mulahhasu'l Fıkhi kitabının yanında Buluğu'l Meram babları)

• Akide: Tüm Rasûllerin Ortak Daveti, Usulu's Selâse, Kavaidu'l Erba', El-Veciz, Akidetu'l Vasitiyye, Kitabu't Tevhid, Keşfu'ş Şubuhat, El-Kavaidu'l Musla, uygulamalı olarak Tedmuriyye ve Hamaviyye

• Hadis: 40 Hadis, Sahih-i Buhari (Öncelikli olarak Fıkıh babları dışında kalan bölümler)

• Tefsir: Umdetu't Tefsir[1]

1 Bu konuya dair, Cemaatimizin yayınlanmış şu çalışmalarına bakabilirsiniz:

Arapça Dersler
Bina Dersleri: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/arapca-dersler/bina/14?p=1
Katru'n Neda: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/arapca-dersler/katru_n-nedâ/16?p=1
Maksud: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/arapca-dersler/maksud/15?p=1
Pratik Arapça: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/pratik-arapca/pratik-arapca/23?p=1

Usul Dersleri
Usulu'l Fıkıh: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/usul-dersleri/usulu_l-fikih/17?p=1
Mustalahu'l Hadis: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/usul-dersleri/mustalahu_l-hadis/40

Fıkıh Dersleri
Umdetu'l Ahkam: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/genclerle-fikih/genclerle-fikih/11?p=1
Mulahhasu'l Fıkıh: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/fikih-dersleri/30?p=1

Akide Dersleri
Usulu's Selâse: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/akaid-dersleri/usulu_s-selase/66?p=1
Kavaidu'l Erba: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/akaid-dersleri/kavaidu_l-erba/67?p=1
Veciz Dersleri: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/akaid-dersleri/veciz-

16. Davet, ilim ve yapılanma yönündeki tüm çalışmalarımız, ümmetin bir diğer yarısı ve İslam mücadelesinin onlarsız olmayacağı Müslüman bayanlar için de geçerlidir.

17. Cemaatte aktif görev alma:

a. Cemaatin tüm çalışmaları cemaatle olsun ya da olmasın tüm insanlara açıktır. Faaliyetlerimiz kayıt altına alınmakta ve tüm Müslümanlarla paylaşılmaktadır.

b. Bu faaliyetlere düzenli katılan, öncelikle tevhidî sonra ahlaki öğretileri hayatına geçiren Müslümanlar istedikleri takdirde görev alabilir, cemaatin işleyişinde aktif olabilirler.

c. Asgarî sınır; itikadi ve menhecî hiç bir ayrılığın olmaması, cemaatin ahlak ilkeleri olarak öğrettiği itaat, uyum, fedakarlık, ağırbaşlılık, edep ve adab-ı muaşeret kurallarına uymak, nasihate açık olmak ve sözün en güzeline kulak verip tabi olmaktır.

d. Cemaatte bulunma gönüllülük esasına

---

dersleri/62?p=1

Tefsir Dersleri

Surelerin Tefsirleri: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/tefsir-dersleri/surelerin-tefsirleri/37

dayalıdır. Cemaatin çalışmalarında sürekli bulunan ve bu maddeleri hayatına geçiren kardeşlerimizin böyle bir talebi olması durumunda gönüllülük esasına dayanarak cemaate iştirak edebilir, çalışmalarında kardeşlerine yardımcı olabilir.

e. Cemaate katılım gönüllülük esasına dayalı olduğu gibi, cemaatten ayrılma da böyledir. İlişkisini kesmek ya da aktif olduğu pozisyondan pasif bir katılımcı konumuna dönmek isteyenlere ne maddî ne de manevî bir yaptırım uygulanmasının doğru olmadığına inanıyoruz.

f. Ayrılan insanlar itikadını ve İslam ahlakını muhafaza ettiği müddetçe onu kardeş bilir, vefa hukukunun gereği ile muamele ederiz. Akidesinde ya da ahlakında bozulma olur, Müslüman kardeşleri aleyhine konuşup onların hukukunu muhafaza etmezse onunla ilişkimizi keser ve yapımızdan uzak tutarız. Buna karar verecek olan, ilim adamlarıdır.

g. Bir Müslüman gönüllü olarak cemaatten ayrılabileceği gibi, akidevî/menhecî/ahlaki problemlerden dolayı cemaatten uzaklaştırılması da mümkündür.

18. Müslüman kadınların, cemaat içerisindeki bir ferdin eşi olması nedeniyle değil, öz kimlik ve şahsiyetleri ile bilinçli tercih ve varlıklarıyla İslami mücadelede bulunmaları gerektiğine inanıyoruz. Allah Rasûlü *(sav)* döneminde kadınları, hizmet etmeleri ve hicret-cihad gibi en zorlu durumlarda dahi birey olarak iştirakleri onlara yol göstermelidir. Cahiliyeden tevarüs etmiş ***'kadının konumu'***na dair vahye uymayan anlayışlarımızı değiştirmeliyiz.

19. Her Müslüman bir İslam davetçisidir. Allah Rasûlü'nün *(sav)* ***"Benden bir ayet dahi olsa insanlara ulaştırın"*** emri gereği bildiğini insanlara ulaştırmalıdır. Davet kapısının dışında kalan fıkhi, siyasî, cemaatler arası münasebet konularında sadece ehil olan insanlar konuşmalıdır. Bu da davet merkezlerinde soru sorulan insanların ehil olanlara yönlendirilmesiyle mümkündür.

Amacımız; tüm kardeşlerimizi bilinçlendirmek ve İslami meselelerde şümullü bir eğitim programı uygulamaktır. Bilinç ve bilmek ayrı, temsiliyet ise ayrı şeylerdir. Dinin sabiteleri/değişmezleri hususunda herkes konuşabilir. 'Namaz farzdır, şirk en büyük günahtır, Allah'tan başkasına el açıp yalvarmak şirktir' gibi. Müte-

ğayyirattan/değişken olan meseleler kapsayıcı bilgi, basiretli tahlil, vakıa ve şahsın durumunu anlama üzerine bina edildiğinden ancak yetkili kimseler tarafından yerine getirilebilir.

20. Cemaat içinde bulunan akidevî, ahlaki ve İslami şahsiyete yönelik programlarda sebat eden, bunları hayatına geçiren, çalışmaya aktif destek veren kardeşlerimizin öneri ve şikayetlerini önemser, meseleleri onlarla istişare sonucunda hayata geçiririz.

21. Cemaatimizin İslam'a davet anlayışı, yukarıdaki akide bölümünde belirtilen Tevhid ve Sünnet esaslarının açık, şeffaf ve net bir uslüpla kitlelere ulaştırılmasıdır. Bunun için birebir daveti esas görmekle birlikte, davetin insanlara ulaşması için şer'i olarak meşru olan tüm yöntemleri kullanmanın gerekliliğine inanırız. Yazılı, sözlü ve görüntülü medya araçlarını da davetimizde aktif olarak kullanırız.

22. İçinde yaşadığımız ülkede Diyanet İşleri'nin fonksiyonu ve İslam'a verdiği zararlardan dolayı resmiyete tabi camilerin Mescid-i Dırar olduğuna inanıyoruz. Tevbe Suresi 107. ayetin [1]

1 "(Münafıklar arasında) bir de (müminlere) zarar vermek, (hakkı) inkâr etmek, müminlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve Rasûlü'ne karşı savaşmış olan adamı beklemek için bir mescid kuranlar ve: (Bununla) iyilikten

mevcut mescidlere intibak konusu ictihadi bir konudur. Bizler; Müslümanların içinde Allah'ın ayetlerinin okunduğu, müminlerin arındığı ve kitabın hikmetle öğretildiği, takva üzere kurulu mescidlerin inşaasını zaruret olarak görüyoruz.

23. Cemaatimizin eğitim müfredatı olarak uygun gördüğü kitaplar liste hâlinde ***'tevhid-dersleri.net'*** adresinde yayınlanmıştır.[1]

24. Akide ve menhecimizi belirlerken dayanağımız muhkem naslardır. Davetimizi muhkem naslar üzerine kurar, insanları bu ayetlerle İslam'a davet ederiz.

"Sana kitabı indiren O'dur. O'ndan bir kısım ayetler muhkemdir. Bunlar kitabın anasıdır. Diğer bir kısmı da müteşabihtir. Ama kalbinde eğrilik bulunanlar, sırf fitne aramak ve onu te'vil etmeye kalkışmak için onun müteşabih olanına uyarlar. Halbuki onun (müteşabih ayetlerin) te'vilini Allah'tan başkası bilemez. İlimde derinleşmiş olanlar ise: 'Biz ona inandık hepsi Rabbimiz nezdindendir' derler. Olgun akıllılardan başkası ibretle düşünemez." [2]

---

başka bir şey istemedik, diye mutlaka yemin edecek olanlar da vardır. Hâlbuki Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik eder." (Tevbe 107)

1 Buna dair, Cemaatimizin şu çalışmasına bakabilirsiniz: http://tevhiddersleri.net/tevhid-dersleri/tavsiye-kitaplar/14

2 3/Âl-i İmran, 7

Muhkem; Kur'an'da çokça zikredilen, tek bir anlama gelen, kalbi eğri olanların üzerinde tasarruf edemeyeceği naslardır.

25. Müteşabih kapsamında değerlendirilen naslar ayakların kayabileceği, kalplerin eğrilebileceği, zihinlerin bulanabileceği bir mecradır. Allah'ın *(cc)* imtihan için kitabına yerleştirdiği bu ayetler davetimizde gündeme getirilmemekte, başkaları tarafından gündeme getirildiği takdirde ise;

a. Asıl olanın muhkem nasları okuyup, müteşabihlere cevap vermeden *'İnandık, hepsi Rabbimizdendir'* demek olduğuna,

b. Şayet ehliyet sahibi ilim adamları hakkın ihkakı ve batılın iptali babından cevap verirse bunun hayır olacağına,

c. Gereksiz bir gündem oluşacaksa bu şüphelere cevap vermeden yüz çevirmenin gerekliliğine inanırız.

Şüpheler şeytan merkezlidir. Şeytanın, dostlarının dilinden konuşması ve muvahhidlerin zihinlerini bulandırma çabasıdır. Şüpheler sahabe döneminde de vuku bulmuş, vahiy bu

şüphelere cevap vermeden sadece muhkem hükümleri hatırlatmakla yetinmiştir.

Müşrikler; ***'Allah bir hayvanı altın kılıcıyla kesip öldürüyor. Buna leş/meyte deyip yemiyorsunuz. Kendi boğazladığınız hayvanlarıysa helal diye yiyorsunuz. Sizin elinizle ölen helal, Allah'ın eli ile ölen haram mı oluyor?'*** dediler. Bu şüphe Müslümanların kafasını karıştırdı. Allah *(cc)* buna cevap vermek yerine muhkem ayetle belirtilen hükmü tekrar indirdi.

"Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin. Çünkü o elbetteki bir fısktır. Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına telkinde bulunurlar. Eğer onlara itaat ederseniz elbette siz de müşrikler olursunuz." [1]

Burada cemaatlere bir ilke öğretilmektedir. Şüphelerin cevabında asıl olan muhkem hükümleri okumaktır.

26. Davetlerini var olan her şüpheye cevap üzerine kuranlar, cevap veremedikleri şeytanî şüpheler karşısında itikadlarında şüpheye düşer; şeytanın, dostlarına her fısıldamasıyla istikametlerini bozarlar.

1 6/En'am, 121

27. Akide ve Menhecimizin esaslarında ve insanları bu esaslara davette, alimlerin görüşlerini kullanmayız. Bu uslübun yanlış olduğu ve daha büyük bir şerre kapı araladığına inanırız. İslam tarihi her türlü fikri taşımış ***'alim'*** ünvanlı insanlarla doludur. Siz, inancınızı belli bir zümrenin görüşlerine bina ettiğinizde, bir başkası ***'Bu da alim'*** diyerek tam zıddı bir şeyi İslam diye kabul edebiliyor. Vakıada yaşanan mevcut sorunların çoğunun alim görüşü ve fetvalarının çarpıştırılmasından kaynaklandığına inanıyoruz.

Alim bir şahsiyetin geçmişte yaşamış olması onun görüşlerini değerli kılmaz. Üç asır sonra gelecek nesiller için geçmişin alimleri(!) bugünün saray mollaları ve dalalet önderleri olacaktır. Geçmiş ve içinde yaşayanlar, kıyamete kadar tek ölçü olan ve sadece kendisinden hesaba çekileceğimiz Kur'an ve Sünnet'e arz olmalıdır.

28. İslami mücadelenin tek alana hapsedilip, diğer alanların inkar edilmesi ve küçümsenmesi İslam mücadelesinin ilerlemesinin önündeki en ciddi engellerdendir. İslami mücadelenin genel ünvanı Allah yolunda cihad etmektir. Bu bazen Allah yolunda savaşarak, bazen İslam'ı

anlatarak, bazen yaşayıp örnek olarak ya da mal ile İslami çalışmaya destek vererek olur.

"O hâlde kafirlere itaat etme. Bu Kur'an'la onlara karşı büyük bir cihadla cihad et." [1]

Bu ayet, insanları Kur'an hakikatlerine davet etmenin Allah yolunda cihad olduğunu anlatmaktadır.

"Şüphesiz Allah, müminlerden canlarını ve mallarını -onlara cenneti vermek karşılığında- satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır öldürür ve öldürülürler. Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da yerine getirmeyi taahhüt ettiği hak vaaddir. Allah'tan daha çok ahdini kim yerine getirebilir ki? O hâlde yapmış olduğunuz bu alışverişe sevinin. En büyük kurtuluş işte budur!" [2]

Bu ayet, Allah yolunda savaşmanın ve mal infak etmenin cennet karşılığı olan cihad olduğunu anlatmaktadır.

Allah Rasûlü *(sav)* şöyle buyurdu:

"Müşriklerle canlarınızla, mallarınızla ve dillerinizle mücadele ediniz." [3]

1 25/Furkan, 52
2 9/Tevbe, 111
3 Müsned, 15785; Ebu Davud, 2504; Nesaî, 3096

Tevhid ve Sünnet Cemaati olarak bizler, insanları dil ile İslam'a davet edip, Tevhidi ve Sünnet hakikatlerini açıkça beyan etmeyi misyon edinen bir davet cemaatiyiz.

29. Dünyada hangi sahada olursa olsun Tevhid ve Sünnet mücadelesi veren tüm Müslümanlar bizim kardeşlerimizdir. İslam kardeşliği hukukunun gereğiyle onlara muamele eder ve onları severiz. Varlıklarıyla memnun olur, Allah'ın dinine hizmet eden her yapının, İslam'ın ve Müslümanların faydasına olduğuna inanırız. Bununla beraber İslami sahada mücadele eden hiçbir yapıyla İslam kardeşliği dışında bir ilişki ve beraberliğimiz yoktur.

30. Müslümanların vahdeti, onların tek bir ümmet olup aynı akideyi paylaşmaları ve ila-i kelimetullah için mücadele vermeleridir. Aynı hedefe hizmet ettiklerinden her biri kardeşini dava yükünün bir tarafını tutan olarak görmeli, farklı çatılar altında hizmet ediyor oluşlarını rekabet ve çekişme vesilesi görmemelidirler.

Vahdeti bedensel ve cemaatsel birliktelik olarak görmenin zaman, mekan ve şartlar açısından çok mümkün olmadığına inanmaktayız. Esaslarda birlik ve amelde yardımlaşma şeklin-

deki bir vahdetin daha gerçekçi ve uygulanabilir olduğu kanaatindeyiz.

31. Tevhid ve Sünnet esaslarında birleşmiş ve bu mübarek davetin yeryüzünde yayılması için mücadele eden farklı cemaatlerin varlığı Müslümanlar için faydalıdır.

Farklı metot ve değişik hizmet alanlarında uzmanlaşmayla daha kapsayıcı ve daha fazla insanı muhatap alacak bir çalışma alanı oluşacaktır. Yeter ki birbirinden haberdar ve birbiriyle yardımlaşacak bilinç oluşsun.

32. Cihad; namazın, zekatın, orucun ve bilinen farzların farz olduğu gibi Allah'ın müminler üzerindeki farzlarındandır. Sahada var olan cihadî cemaatlerin akide ve menhecini tasvip etmiyor oluşumuz, cemaatlere yönelik bir tutumdur, cihad kavramına yönelik değildir. Cihadî gruplara yaptığımız eleştiriyi cihad düşmanı olarak algılayan zihniyetin hastalıklı bir zihniyet olduğuna inanıyoruz.

Tevhid ve Sünnet Cemaati olarak bazı tasarruflarımızdan dolayı bizleri eleştiren bir Müslüman kardeşimizin İslami daveti ya da emr-i bi'l maruf müessesesini inkar etmiş olacağını

düşünmediğimiz gibi, bizim eleştirilerimizin de cihadı inkar olarak algılanmaması gerektiğine inanırız. İslami kavram ve müesseseler ayrı, onları icra ettiğini savunan cemaatler ayrıdır. İslam'ın hiçbir kavramı bir yapı ya da cemaatin tekelinde olamaz, olmamalıdır da.

33. Afganistan işgaliyle başlayan, Irak'la devam eden, Suriye, Libya, Mısır ve hâlihazırda Yemen'deki gelişmelerin dikkatle izlenmesi gerektiğine, bölgelerin karışmasının İslami hareketlere bir fayda sağlamadığına, insanlara davet yapılamadığı gibi cihadın da sağlıklı yürümediğine inanıyoruz. Allah Rasûlü *(sav)* atacağı adımları ve süreçleri kendi belirler, çerçevesi onun *(sav)* tarafından belirlenmiş bir sahada mücadele ederdi. Bunun için müşriklerin tahrik ve tazyiklerine göre değil, kendi öngörüsüyle merhale başlatır veya sonlandırırdı. Vakıanın ve ona uygun merhalelerin tesbitinin içtihadi olduğunun bilincindeyiz. Güç ve kudrete bağlanmış bir çok şer'i sorumlulukta her yapının anlayışının farklı olduğu ve bu anlayışa göre bir süreç yaşayacağı malumdur. Bu sebepten tercihimiz olan merhale tespitini mutlaklaştırmıyor ve içtihadi olduğuna, Müslümanların bu tip konularda birbirlerine anlayışla yaklaşmaları gerektiğine inanıyoruz.

34. İslami faaliyetlerimizi asrımızın en karışık bölgesi olan Ortadoğu'da yürüttüğümüz gerçekliğiyle karşı karşıyayız. İstihbarat servislerinin at koşturduğu, küresel tuğyanın hesaplar yaptığı ve bizim dilimizle konuşan, bizim cildimizden olan devşirmelerin bu tuğyana destek verdiği bir gerçektir. Grup ve birey ilişkilerinde, yapılan faaliyet ve amellerde bunun gözetilmesinin zaruri olduğuna inanıyoruz.

Bu durumun Müslümanı sorumluluklarından alıkoyması, komplo teorileriyle kendi dışındaki tüm grupları yaftalaması veya her hareketliliği küresel tuğyana bağlayıp onlara adetâ ilahi bir vasıf iliştirilmesini itikadi bir hastalık olarak görüyoruz. Bölge gerçeklerine göz yumup, selamet yurdunda faaliyet gösteriyormuş gibi davrananların gevşeklik ve yüzeysellikle malûl olduğuna inanıyoruz.

35. Müslümanların vazifesi, Allah'a *(cc)* kulluk edip insanları O'na kulluğa davet etmek ve bu uğurda karşılaştıkları zorluklara sabır göstermektir. Buna mukabil Allah'ın vaadi, onları yeryüzünde halife kılıp temkin/güç vermektir.

"Allah içinizden iman edip salih amel işleyenlere va'd etti ki: 'Onlardan öncekileri halife yaptığı

gibi, -andolsun ki- onları da muhakkak yeryüzünde halife kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini onlar için iktidar yapacak, önceki korkularını güvene çevirecektir.' (Böylece) onlar bana hiçbir şeyi ortak/şirk koşmaksızın ibadet etsinler. Bundan sonra artık kim kafir olursa, onlar fasıkların ta kendileridir." [1]

Kişiler ve yapılar kendi vazifelerini bir kenara bırakıp Allah'ın vaadi olan kısmı hayatlarının tek gayesi yapmamalıdırlar. Bu durumda gösterilen acelecilik ve olgunlaşmamış şartlara rağmen girişim, istenilenin elde edilememesine hatta elde olanın da zayi olmasına sebep olmaktadır.

36. İslam ümmetinin tarihi, şeref ve övgü tarihidir. Tarihimize sahip çıkar, ondan istifade ederiz. Tarih ve tarihi vakıaların delil olmadığını biliriz. Tarihi vakaların hadis ilminin metodolojisiyle sahih ve sahih olmayan ayrımına tabi tutulmasını ve sahih rivayetlerin Kur'an ve Sünnet'e muhalif olmadıkça bir değerinin olması gerektiğine inanırız. Tarihte yaşanmış hiçbir hâdise Kitap'tan bir ayet ya da Nebi'den *(sav)* bir hadis muamelesi görmemelidir.

1 24/Nur, 55

37. Tarihte yaşamış büyük İslami şahsiyetler hakkında hüsn-ü zannımızı korur, onlar için hayır temennisinde bulunuruz. Allah Rasûlü *(sav)* dışında hiçbir şahsiyetin hüccet olmadığına, sözlerinin ve fiillerinin vahye arzedilmesi zorunluluğuna inanırız. Alimlere tabi olma, onları sevme ve saygı ayrı bir şey, onları mutlak otorite kabul edip Peygamber seviyesine çıkarmak ayrı bir şeydir.

38. Tarihte yaşamış ve mezhepleri günümüze ulaşmış olan dört mezhep imamını, mezhepleri bizlere ulaşmamış olan müçtehidleri seviyor, rahmetle anıyor, İslam fıkhını kolaylaştırıp disipline ettikleri için onları hayırla yad ediyoruz.

39. İçtihad kapısı kıyamete kadar açıktır. İlmî altyapıyı oluşturan insanların vakıanın gereklerini göz önünde bulundurup içtihad etmesi bir zorunluluktur. Ne içtihad ne de ilmin makam ve mertebeleri, tarihte yaşamış belli bir zümreye aittir. Bu, Allah'ın fazlıdır. Allah *(cc)* fazlını dilediğine verir.

40. Fıkhi/amelî konuda İslam tarihinde iki uygulama öne çıkmaktadır:

a. Avamın, kendi bölgelerinde yaşayan ilim adamına sorup fıkhi yükümlülüklerini öğrenmesi ve yaşaması...

Soru sorulan şahsın değişmesi ve yeni olanın farklı tercihlerinin olması avama zarar vermez. Allah Rasûlü *(sav)* ashabını belirli bölgelere yollar, sonra onları değiştirirdi. Sahabelerin fıkhi konularda farklı eğilimlere sahip olduğu malumdur.

b. Disipline edilmiş, verdiği fetva ve hükümler yazılmış müçtehid bir imamın mezhebine uymak ve onun dışına çıkmamaktır.

Bizler yapı olarak birincisini tercih etmekle beraber ikinci uygulamanın da meşru olduğuna inanıyoruz. Bizlerin karşı olduğu sabit bir mezhebe uymak değil; mezhebi, din hâline getirip fanatiklik/taassup göstermektir. Farklı mezhepten birinin arkasında namaz kılmayacak, onlarla evlenmenin doğru olmadığına inanacak, Allah Rasûlü'nün *(sav)*, mezhebe uymayan sünnetine ***'Ya mensuhtur ya tevil edilmiş ya da zayıftır'*** diyecek kadar mutâssıplaşmaktır, karşı olduğumuz.

41. Bir bütün olarak çalışmalarımızın ana hedefi:

• Her şeyiyle İslam'a adanıp, hizmet ehli olacak Müslümanların tespiti, eğitimi ve yönlendirilmesi.

• Türkiye Müslümanlarının tevhidî duyarlılıkları nedeniyle sıkıntı yaşadıkları eğitim meselesinin çözümüne katkı.

• Tevhid ve Sünnet hakikatlerini Türkiye'nin en ücra köşesine ulaştırıncaya dek programlı ve belli bir plan dahilinde ilerleme.

• Davetin yayılması için meşru araçların tümünü profesyonel ve müstakil kullanacak hâle gelme.

• Farklı dillere yaptığımız çeviri kitap ve terceme derslerle başta Avrupa olmak üzere davetin tüm dünya halklarına ulaşmasına katkı.

• Aynı akideyi paylaştığımız Müslümanlarla ortak çalışma zeminleri oluşturup *'Tek Ümmet'* olma, yardımlaşma ve çekişmeme buyruklarını pratize etme.

• İnanç anlamında yakın olduğumuz ke-

simlerle bir araya gelip nasihatleşme ve eksiklerimizi giderme.

• Allah'ın *(cc)* bu uğurda takdir ettiği merhalelere sabır gösterip kenetlenme ve Müslümanların geride kalan emanetlerine sahip çıkma.

Tevhid ve Sünnet Cemaati

لا إله إلا الله محمد رسول الله

Satış Noktalarımız

İstanbul

Tevhid Kitabevi, Hürriyet Mh. Cumhuriyet Cd. No: 3
Bağcılar/İSTANBUL | 0 (545) 762 15 15

Ankara

Kazım Karabekir Mh. 2061 Sk. No: 18
Etimesgut/ANKARA | 0 (534) 701 10 20

Konya

Tevhid Kitabevi, Sarıyakup Mh. Burhandede Cd. No: 28/A
Karatay/KONYA | 0 (553) 513 48 48

Diyarbakır

Tevhid Kitabevi, Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No: 90/A
Bağlar/DİYARBAKIR | 0 (541) 857 34 20

Medya Adreslerimiz

 tevhiddersleri.net

 facebook.com/tevhiddersleri1

 twitter.com/Tevhid_Dersleri

 youtube.com/c/tevhiddersleriebuhanzalahoca

 tevhiddergisi.net

 facebook.com/tevhidergisi

 twitter.com/Tevhid__Dergisi

 instagram.com/tevhid_dergisi

 tevhidigundem.org

 facebook.com/tevhidigundeminfo

 twitter.com/Tevhidi_gundem

 youtube.com/c/tevhidigündem

 instagram.com/tevhidigundem

 radyotevhid.com

 facebook.com/RadyoTevhidd

 twitter.com/radyotevhid

Yayınevimizden Çıkan Kitaplar

Tüm Rasûllerin Ortak Daveti	*Ebu HANZALA*	*Roman Boy/110 Sayfa*
Tüm Rasûllerin Ortak Müjdesi	*Ebu HANZALA*	*Roman Boy/200 Sayfa*
Allah'a Adanmış Gençlikler	*Ebu HANZALA*	*Roman Boy/160 Sayfa*
Akaid Dersleri	*Ebu HANZALA*	*Roman Boy/208 Sayfa*
Ehl-i Sünnetin Menheci ve Cihadın Esasları	*Abdulkadir bin Abdulaziz*	*Özel Boy(17x24cm)/320 Sayfa*
Güncel İtikad Meseleleri	*Ebu HANZALA*	*Roman Boy/240 Sayfa*
Tağuta Kulluğun Modern Mabedleri	*Komisyon*	*Roman Boy/156 Sayfa*
İhtilaf Fıkhı	*Ebu HANZALA*	*Roman Boy/144 Sayfa*
Dinin Doğru Anlaşılmasında 4 Temel Kaide	*Şerh: Ebu HANZALA*	*Roman Boy/176 Sayfa*
Müslümanların Allah'a Karşı Sorumlulukları	*Ebu HANZALA*	*Roman Boy/304 Sayfa*
Müslümanların Emirlerine Karşı Sorumlulukları	*Ebu HANZALA*	*Roman Boy/196 Sayfa*
Müslümanların Birbirlerine Karşı Sorumlulukları	*Ebu HANZALA*	*Roman Boy/336 Sayfa*
Yiğit Muvahhidlerin Öyküsü	*Anonim*	*Roman Boy/168 Sayfa*
İbrahimî Genç	*Abdullah Z. ATABEY*	*Roman Boy/264 Sayfa*
Sahabe Cihadından Tablolar	*Salâh Abdulfettah el-Halıdî*	*Roman Boy/248 Sayfa*
Werin İslam'ê	*Ebu Sehran Es-Surî*	*Cep Boy/86 Sayfa*
Ramazan Mektubu	*Ebu HANZALA*	*Cep Boy/40 Sayfa*

Notlar

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi
hidayete tabi olanların üzerine olsun.
Bizler Allah'ın kendilerine hidayet bahşettiği,
dinine hizmete muvaffak kıldığı, günahlarından korkan ve
Allah'ın (cc) rahmetini uman bir topluluğuz.
Rabbimizin, bizleri muvaffak kıldığı Tevhid ve Sünnet daveti,
O'nun lütfu sayesinde duyuldu ve yayıldı.
Dile getirdiğimiz esaslar yeni değildi elbet. Adem'den (as)
Muhammed Mustafa'ya (sav) kadar tüm Peygamberlerin ortak
mesajıydı. Bu mesajı en gür sesimizle haykırdık.
Bu davetten bihaber milyonlar için hem mesajımız hem de bizler;
davetten haberdar olanlar için ise yalnızca bizler meçhul kaldık.
Allah'ın dinine insanları davet etmeye başlamamızla,
değişmez Rabbani sünnetler de işlemeye başladı.
Allah'a isyan eden yöneticiler, geçmiş tağutların hoşlanmadıkları
gibi yaklaşan azapla uyarılmaktan hoşlanmadılar.
Birilerinin gerçeği onlara hatırlatması kendilerine ağır geldi ve
hak ehli ile batıl ehlinin kaçınılmaz sonu olan
husumet aramızda başgösterdi.
Zihinlerde oluşan soru büyüdü: 'Kimdi bunlar ve ne istiyorlardı?'
Herkes bir şeyler söyledi. Sevenlerin sevgisi her geçen gün arttığı
gibi, Tevhid ve Sünnet davetinden rahatsız olanların kinleri dillerine
yansıdı, içlerinde gizledikleri ise çok daha büyüktür…
Bu davete gönül verenlerin gönlüne şifa olması adına bir
hatırlatma, merak edip araştıranların zihinlerindeki sorulara samimi
ve apaçık bir cevap, bu davetin düşmanlarına yılmadığımızı ve
canımız olduğu sürece en gür sesimizle bu davayı haykıracağımızı
müjdelemek adına bu tanıtım metnini hazırladık.

